

Arrest

nr. 272 408 van 9 mei 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DEMIR
Hoge Aardstraat 22 bus 1
2610 WILRIJK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 december 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 januari 2022 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DEMIR en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij, die verklaart op 7 maart 1999 in België te zijn aangekomen, dient op 9 maart 1999 een verzoek om internationale bescherming in. Op 15 april 2002 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Het beroep hiertegen wordt door de Vaste Beroepscommissie verworpen bij beslissing van 28 april 2003.

1.2. Verzoekende partij dient op 20 januari 2000 een regularisatieaanvraag in, in toepassing van de wet van 22 december 1999. Bij beslissing van 12 juli 2001 wordt haar aanvraag verworpen.

1.3. Op 13 november 2003 dient verzoekende partij een humanitaire regularisatieaanvraag in op grond van het toenmalig artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 24 mei 2004 wordt beslist dat deze aanvraag zonder voorwerp is omdat verzoekende partij een verzoek tot regularisatie heeft ingediend in toepassing van de wet van 22 december 1999.

1.4. Verzoekende partij wenst op 5 november 2004 in het huwelijk te treden met een Belgische onderdaan en doet hiervan aangifte bij de ambtenaar van de burgerlijke stand op 18 oktober 2004.

1.5. Op 4 december 2004 wordt ten aanzien van verzoekende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde genomen. Op 13 december 2004 wordt verzoekende partij vrijgesteld met een termijn tot 10 januari 2005 om het grondgebied te verlaten.

1.6. Op 27 december 2004 beslist de ambtenaar van de burgerlijke stand tot weigering van huwelijks-voltrekking omdat *“uit het geheel der feiten blijkt dat dit huwelijk er niet op gericht is een duurzame levensgemeenschap aan te gaan doch wel om meneer een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen.”* Bij vonnis van 13 oktober 2005 verklaart de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen het beroep tegen voormelde beslissing ongegrond.

1.7. Op 21 januari 2005 dient verzoekende partij andermaal een humanitaire regularisatieaanvraag in op grond van het toenmalig artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet. Bij beslissing van 6 april 2007 wordt beslist verzoekende partij te machtigen tot een tijdelijk verblijf waarbij de verlenging van het verblijf is gekoppeld aan de voorwaarde van het bezit van een arbeids- of beroepskaart en effectieve en recente tewerkstelling. De voorlopige verblijfsmachtiging wordt verschillende keren verlengd. Op 24 maart 2011 werd verzoekende partij gemachtigd tot een verblijf van onbepaalde duur.

1.8. Op 8 november 2007 dient de Turkse echtgenote van verzoekende partij een aanvraag in tot afgifte van een visum gezinshereniging. Na toekenning van het gevraagde visum komt de echtgenote van verzoekende partij op 12 december 2008 in België aan. Op 17 augustus 2009 wordt een dochter geboren. Op 11 april 2012 wordt nog een dochter geboren. Op 31 juli 2017 wordt een zoon geboren.

1.9. Op 28 maart 2019 legt verzoekende partij een verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit af.

1.10. Op 6 april 2021 vertrekt verzoekende partij met haar echtgenote naar Turkije. Omdat voor haar terugkeer haar verblijfsvergunning vervallen bleek, verzocht verzoekende partij om een terugkeervisum op 16 april 2021, hetgeen werd afgegeven op 29 april 2021.

1.11. Op 27 juli 2021 informeert de Veiligheid van de Staat (VSSE) de Dienst Vreemdelingenzaken als volgt:

“OBJET: Votre demande concernant H.D. (..) (°X).

La Sûreté de l'état fait suite à votre demande concernant la personne reprise sous rubrique.

H.D. (..) (°10/08/1980, Karakocan) est connu de notre service depuis 2006 dans le cadre de ses compétences légales en matière d'extrémisme. A cette époque, l'intéressé est listé parmi les membres de l'asbl El Gazali, le principal centre belge du Hezbollah turc (HT).

De plus, outre des fonctions occupées pour le HT au niveau européen, D. (..) a fait partie des administrateurs de la mosquée El Gazalli de 2010 à 2015, ce qui démontre un niveau probant de responsabilités exercées pour le mouvement.

Actuellement, l'intéressé est toujours occupé dans des activités commerciales, impliquant des activistes du Hezbollah turc.

Dès lors, au vu de ces éléments, notre service considère H.D. (..) comme un organisateur du Hezbollah turc, au moins pour la Belgique.

Par ailleurs, veuillez noter que D. (..), bénéficiaire d'un visa humanitaire, se rend néanmoins fréquemment en Turquie – ces dernières années, en 2018, 2020 et 2021.

(..)”

1.12. Op 7 oktober 2021 wordt verzoekende partij via aangetekend schrijven op de hoogte gebracht van het feit dat haar verblijfssituatie wordt onderzocht om redenen van openbare orde en/of nationale veiligheid. Er wordt haar duidelijk gemaakt dat het gaat om een eventuele intrekking van verblijf met een verwijderingsmaatregel en inreisverbod en dat zij vijftien dagen de tijd heeft om aan het bestuur de

ingevulde vragenlijst over te maken. Verzoekende partij geeft hieraan gevolg en bezorgt een ingevulde vragenlijst met bijkomende documenten.

1.13. De Veiligheid van de Staat informeert de Dienst Vreemdelingenzaken via een nota van 3 november 2020 nog bijkomend over de Turkse Hezbollah-beweging.

1.14. Op 16 december 2021 beslist de bevoegde staatssecretaris tot beëindiging van het verblijf van verzoekende partij met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

[...]
Mijnheer,
naam : D. (.)
voornaam : H. (.)
geboortedatum : 10/08/1980
geboorteplaats: Karakoçan
nationaliteit : Turkije

Krachtens artikel 22, § 1, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, alinea 1, 3° en 13° van de vreemdelingenwet wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 0 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, om de volgende redenen:

U kwam op 07/03/1999 aan in België en diende op 09/03/1999 een asielaanvraag in. Op 29/03/1999 werd een beslissing tot weigering van verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) weigerde de vluchtelingenstatus op 15/04/2002, hiertegen diende u op 30/04/2002 beroep in. De Vast Beroepscommissie bevestigde op 28/04/2002 de beslissing van het CGVS.

Ondertussen diende u op 20/01/2000 een regularisatieverzoek in, in toepassing van de wet van 22/12/1999, doch deze kreeg op 28/08/2000 een negatief advies van de Commissie voor Regularisatie en op 12/07/2001 werd het verzoek verworpen. Op 13/11/2004 diende u een nieuw regularisatieverzoek in, deze werd op 24/05/2004 zonder voorwerp verklaard.

Op 04/12/2004 werd u administratief gecontroleerd naar aanleiding van een onderzoek inzake een schijnhuwelijk. U ontving die dag een bevel om het grondgebied te verlaten met een beslissing tot terugleiding naar de grens en vrijheidsberoving ten dien einde, en u werd overgebracht naar het gesloten centrum te Melsbroek. Op 13/12/2004 werd u vrijgesteld uit het gesloten centrum. Op 20/12/2004 weigerde de Procureur des Konings de voltrekking van uw huwelijk met T. A. (.) °22/11/1969 (Belg).

U diende op 21/01/2005 een regularisatieverzoek in en op 06/04/2007 werd u een tijdelijk verblijfsrecht toegekend. Op 04/05/2007 werd u in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (A-kaart), deze werd regelmatig verlengd tot 04/05/2011. Op 10/12/2007 diende u een naturalisatieaanvraag in. Op 24/03/2011 werd u onbeperkt verblijfsrecht toegekend en op 18/04/2011 ontving u een B-kaart, geldig - na verlenging - tot 07/03/2021. Op 28/03/2019 diende u een nationaliteitsverklaring in. Tot slot diende u op 16/04/2021 een aanvraag voor een terugkeervisum in vanuit Istanbul. Op 29/04/2021 werd een akkoord tot afgifte van een terugkeervisum D gegeven en bijgevolg ontving u op 24/06/2021 een nieuwe B-kaart, geldig tot 07/06/2026.

Uit uw administratief dossier blijken elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 27/07/2021 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE) een nota op (vrije vertaling) gezien u sinds 2006 bij hun dienst gekend bent in het kader van een wettelijke bevoegdheid inzake extremisme. Destijds kwam u voor in de ledenlijst van de VZW El Gazali, het Belgische hoofdcentrum van de Turkse Hezbollah. Daarnaast maakte u, naast de functies die u bekleedde voor de Turkse Hezbollah op Europees niveau, deel uit van het bestuur van de El Gazalli moskee van 2010 tot 2015, wat een overtuigend niveau van verantwoordelijkheden voor de beweging aantoonde. Heden bent u nog steeds betrokken bij commerciële activiteiten waarbij Hezbollah-activisten betrokken zijn. Omwille van deze elementen beschouwt de VSSE

u als een organisator van de Turkse Hezbollah, op zijn minst voor België. De VSSE duidt met deze term de personen aan die steun bieden aan extremistische activiteiten door middel van een logistieke, financiële of technische steun of door het ter beschikking stellen van een netwerk van contacten. U ging de voorbije jaren frequent naar Turkije namelijk in 2018, 2020 en 2021.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat (vrije vertaling) de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, foltering) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Shidleri Anma" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en sharia, voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering.

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RW 27 maart 2018, n 0 241.138). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis, C- 145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C- 373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78).

U werd op 07/10/2021 uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). Wij ontvingen op 08/11/2021 de ingevulde vragenlijst dd. 26/10/2021 en volgende documenten: een attest van gezinssamenstelling dd. 07/06/2021, uw Turks paspoort (geldig tot 15/05/2022) voorzien van diverse in- en uitreisstempels voor Turkije/België/Neder-Oland/Hongarije/Bulgarije/Saoedi-Arabië alsook een visum D voor België een visum C voor Saoedi-Arabië (afgeleverd 19/03/2018), uw internationaal familieboekje, een bewijs van inschrijving in de school dd. 26/10/2021 van uw kinderen, een certificaat van de opleiding Nederlands als tweede taal richtinggraad 1 dd. 18/01/2006, een attest van een opleiding Nederlands als tweede taal submodule A1 en A2 dd. 30/06/2000, een deelcertificaat van de submodule NT2 threshold 1 dd. 12/06/2006, uw aanstelling als zaakvoerder van IMRAN te Diest dd. 26/04/2016, de jaarrekening van uw vennootschap van 2018 en 2019 en uittreksels van loon dd. 01/07/2021, 02/08/2021, 01/09/2021 en 04/10/2021 naar de rekening van 'D. H. (..)'.

In het kader van een beslissing tot einde van het verblijf genomen krachtens artikel 22, § 1, 3° van de Vreemdelingenwet, moet rekening gehouden worden met de duur van het verblijf, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van herkomst.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratieve dossier en uw hoorrecht dd. 08/11/2021 dat u op 21/08/2007 huwde met D. T. (..) "06/10/1986 van de Turkse nationaliteit. Samen hebben jullie drie minderjarige kinderen van de Turkse nationaliteit: D. Z. B. (..) "17/08/2009, D. S. B. N. (..) "11/04/2012 en D. M. H. (..) "31/07/2017. Uw echtgenote kwam op 12/12/2008 aan in België in het kader van gezinshereniging en uw kinderen verwierven verblijfsrecht in het kader van gezinshereniging. Uw hele

gezin staat op hetzelfde domicilieadres ingeschreven. U haalt aan dat jullie kinderen in België geboren werden en hier naar school gaan, uw echtgenote huisvrouw is aangezien zij ziek is ten gevolge van trombose en u de enige broodwinner bent in het gezin. U verklaart dat uw gezin om deze economische redenen mee moeten als u het land wordt uitgezet, wat volgens u een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou vormen voor uw kinderen gezien u geen banden meer heeft met Turkije en u terug van nul dient te beginnen. Verder legt u een bewijs van inschrijving in vrije basisschool te Westakker voor van uw kinderen Z. (..), S. (..) en M. (..) voor. Verder haalt u aan dat u in België familieleden heeft van moederszijde waaronder kinderen van uw ooms. U haalt aan dat u 1 broer en 3 zussen (waarvan één met een mentale handicap) heeft in Turkije, maar dat u weinig contact met hen heeft. Aangaande eventuele andere familieleden in België dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aan haalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet blijkt uit het administratief dossier.

Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat er in hoofde van uw echtgenote en kinderen sprake zou zijn van onoverkomelijke hinderpalen, die het uitbouwen van een normaal en effectief gezinsleven in Turkije of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitbouwen. Het gegeven dat uw kinderen in België geboren werden, is op zich geen reden om aan te nemen dat zij zich niet zouden kunnen aanpassen in uw land van herkomst dan wel in een ander land. U huwde in 2007 in Turkije met een Turkse onderdane, u verklaart de Turkse en Koerdische taal te spreken, uit de in- en uitreisstempels van uw paspoort blijkt dat u regelmatig naar Turkije reist waaronder zeer recent in april 2021 toen u een terugkeervisum aanvraag. Uit uw verklaringen blijkt dat uw echtgenote u vergezelde in Turkije in het kader van haar medische problematiek. Tevens groeide uw echtgenote de eerste 22 jaar van haar leven op in Turkije. Op basis van deze elementen is het niet onredelijk om aan te nemen dat zowel u, als uw echtgenote en kinderen affiniteit hebben met uw land van herkomst Turkije en vertrouwd zijn met de taal, cultuur en gebruiken. Uw kinderen zijn schoolplichtig, doch er zijn geen elementen waaruit blijkt dat uw kinderen speciale onderwijsnoden hebben die enkel in België bestaan. Daarnaast zijn er in Turkije Nederlandstalige en internationale scholen, zodoende kan de aanpassing voor de kinderen worden gefaciliteerd. Wat betreft de financiële middelen kan u steeds geld overmaken vanuit Turkije om uw gezin te onderhouden, tevens kan uw echtgenote beroep doen op het OCMW voor een leefloon als zij effectief niet in staat is om te werken door haar medische problematiek, zodoende kan het hoofd worden geboden aan het feit dat u de enige broodwinner bent van het gezin. Bovendien toont u niet aan dat uw echtgenote om medische redenen 'meer dan 66% ongeschikt' is en erkend werd als arbeidsongeschikt. Indien dit alsnog het geval zou zijn, kan uw echtgenote beroep doen op een invaliditeitsuitkering. Voorts zijn uw echtgenote en kinderen niet onderhevig aan de huidige beslissing, zodoende zijn zij geenszins verplicht België te verlaten. Zij kunnen er voor kiezen om jullie gezinscel samen verder te zetten in Turkije of zij kunnen er voor kiezen om in België te blijven. Zij kunnen u steeds bezoeken via periodieke reizen en contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag. Het vraagt weldegelijk een inspanning van u, uw echtgenote en uw kinderen om zich aan te passen aan een leven in Turkije of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk.

Eveneens haalt het artikel 8 EVRM aan dat "Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen". Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Heden wordt u immers door de VSSE beschouwd als een organisator voor de Turkse Hezbollah (TH), op zijn minst voor België. Destijds kwam u voor in de ledenlijst van de VZW El Gazali, het Belgische hoofdcentrum van de Turkse Hezbollah. Daarnaast maakte u, naast de functies die u bekleedde voor de Turkse Hezbollah op Europees niveau, deel uit van het bestuur van de El Gazalli moskee van 2010 tot 2015, wat een overtuigend niveau van verantwoordelijkheden voor de beweging aantoonde. Uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een organisator van de Turkse Hezbollah in België, een extremistische islamitische organisatie wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia", geweld niet schuwt en gericht is op de vestiging van een Islamitische Staat

in Turkije. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor de beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Betreffende uw medische toestand zijn er geen indicaties van ziektes in het dossier, die u verhinderen om terug te keren naar uw land van herkomst. Daarom kan geconcludeerd worden dat er geen medische elementen zijn die een terugkeer naar het land van herkomst in de weg staan.

Wat betreft uw leeftijd is het redelijk te stellen dat u nog jong genoeg bent, 41 jaar, om u aan te passen aan nieuwe levensomstandigheden en een nieuwe omgeving. U bent meerderjarig, maar niet van zodanig hoge leeftijd dat uw leeftijd op zich een voldoende reden zou vormen om de beslissing tot beëindiging van uw verblijf niet te kunnen nemen.

Wat de duur van uw verblijf betreft, alsook de sociale en culturele integratie staat het vast dat u sedert 1999 in België verblijft en sedert 06/04/2007 in legaal verblijf. U legde een certificaat van de opleiding Nederlands als tweede taal richtinggraad 1 dd. 18/01/2006, een attest van een opleiding Nederlands als tweede taal submodule A1 en A2 dd. 30/06/2000 en een deelcertificaat van de submodule NT2 threshold 1 dd. 12/06/2006 voor. Daarnaast haalt u aan dat u een opleiding volgde te Mechelen om in een supermarkt te werken en dat u uw jeugd in België doorbracht en uw leven hier opbouwde (vanaf uw 19 jaar). Integratie of hechte sociale en culturele banden met de Belgische samenleving kan niet verondersteld worden louter op basis van de duur van uw verblijf in het Rijk. Uit bovenstaande informatie en uw administratief dossier blijkt dat u gedurende de voorbije jaren enkele nodige stappen ondernam om u hier te vestigen zoals het volgen van een taal cursus, een opleiding voor tewerkstelling in een supermarkt, een zelfstandige beroepsactiviteit, aankoop van een woonst en het betalen van sociale bijdragen. Aangezien u reeds 22 jaar in België verblijft, waarvan 14 jaar in legaal verblijf, heeft u bijzondere en sociale banden gesmeed op het grondgebied en er wordt niet betwist dat terugkeren naar Turkije of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, wellicht tot de nodige aanpassingsproblemen zal leiden. Begrijpelijk is dat u in de jaren van uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Doch u groeide op in Turkije, huwde in 2007 in Turkije met een Turkse onderdane, u verklaart de Turkse en Koerdische taal te spreken, u heeft nog familie in Turkije, u beschikt over een geldig Turks paspoort (geldig tot 15/05/2022) en u reisde reeds meermaals terug naar Turkije zoals blijkt uit de in- en uitreisstempels en uw recent afgeleverde terugkeervisum van Turkije naar België. Ook uit de nota van de VSSE dd/ 27/07/2021 blijkt dat u in 2018, 2020 en 2021 naar Turkije reisde. Deze elementen tonen aan dat u weldegelijk nog sterke banden heeft met uw land van herkomst, Turkije.

Wat uw economische situatie betreft haalt u aan dat u reeds sedert 2007 werkt en dat u sedert 2016 een supermarkt 'IMRAN' uitbaat te Diest. U legde daarbij enkele documenten voor die uw zelfstandige activiteiten staven: uw aanstelling als zaakvoerder van IMRAN te Diest dd. 26/04/2016, de jaarrekening van uw vennootschap van 2018 en 2019 en uittreksels van loon dd. 01/07/2021, 02/08/2021, 01/09/2021 en 04/10/2021 naar de rekening van 'D. H. (...)'. In uw administratief dossier is een overzicht van uw globale loopbaan als werknemer terug te vinden die aantoonde dat u voor 2016 tewerkgesteld was als arbeider en bediende. Opmerkelijk is dat u uw loon uitbetaalt op een rekening onder een andere identiteit namelijk 'D. H. (...)'. Dan deze vermeld op uw Turks paspoort 'D. H. (...)'. Zelfs al werkt u op een regelmatige basis, dit weegt niet op tegen het gevaar dat u vormt voor de samenleving. Wij merken op dat de kennis, vaardigheden en ervaringen die u tijdens uw verblijf in België opdeed door onder meer opleidingen en werk, geenszins verloren gaan en door u kunnen aangewend worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren.

Wat de beoordeling van het risico op schending van artikel 3 EVRM betreft, komt het aan de betrokkene toe om elementen naar voor te brengen die aantonen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat, indien de verwijderingsmaatregel uitgevoerd wordt, hij zou blootgesteld worden aan een reëel risico op onmenselijke behandelingen tegenstrijdig met artikel 3 EVRM. Indien betrokkene bewijsstukken voorlegt, is het aan de Regering om de eventuele twijfels hieromtrent weg te nemen (EHRM, arrest Saadi tegen Italië, 28 februari 2008, § 129). Conform artikel 62, § 1 van de wet van 15 december 1980, heeft u een vragenlijst gekregen waarbij u de mogelijkheid werd gegeven om pertinente elementen voor te leggen die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden. Op vraag 15 "Heeft u redenen waarom u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst?", antwoorde u dat u sinds uw 19 jaar in België bent en uw gezin hier is op basis van gezinshereniging, dat uw kinderen hier geboren zijn en België als land kennen, dat u de enige broodwinner bent gezien uw vrouw huisvrouw is omwille van trombose waardoor u gezin mee naar Turkije zou moeten en dat dit een ernstig te herstellen nadeel is voor hen gezien u geen

banden meer heeft in Turkije en van 0 dient te beginnen, alsook dat Turkije economisch minder ver staat dan België. U haalt geen effectieve vrees of risico op de schending van artikel 3 EVRM aan bij een terugkeer naar Turkije. U keerde zelf al meermaals terug naar Turkije en u bent in het bezit van een Turks paspoort dewelke nog steeds geldig is.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat het beëindigen van uw verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de nationale veiligheid daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. De hierboven vermelde elementen tonen duidelijk aan dat u een ernstige bedreiging en gevaar vormt en tonen duidelijk aan dat er ernstige redenen van nationale veiligheid zijn die het mogelijk maken om een einde te maken aan uw verblijf op basis van artikel 22, § 1, 3° van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande ernstige redenen van nationale veiligheid wordt u geen termijn toegestaan om het grondgebied te verlaten.

Krachtens artikel 74/11, §1, alinea 4 van de Vreemdelingenwet, wordt een inreisverbod voor 10 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied. Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd dooreen van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het Belgische grondgebied.

Op 27/07/2021 stelde de Veiligheid van de staat (VSSE) een nota op (vrije vertaling) gezien u sinds 2006 bij hun dienst gekend bent in het kader van een wettelijke bevoegdheid inzake extremisme. Destijds kwam u voor in de ledenlijst van de VZW El Gazali, het Belgische hoofdcentrum van de Turkse Hezbollah. Daarnaast maakte u, naast de functies die u bekleedde voor de Turkse Hezbollah op Europees niveau, deel uit van het bestuur van de El Gazalli moskee van 2010 tot 2015, wat een overtuigend niveau van verantwoordelijkheden voor de beweging aantoonde. Heden bent u nog steeds betrokken bij commerciële activiteiten waarbij Hezbollah-activisten betrokken zijn. Omwille van deze elementen beschouwt de VSSE u als een organisator van de Turkse Hezbollah, op zijn minst voor België. De VSSE duidt met deze term de personen aan die steun bieden aan extremistische activiteiten door middel van een logistieke, financiële of technische steun of door het ter beschikking stellen van een netwerk van contacten. U ging de voorbije jaren frequent naar Turkije namelijk in 2018, 2020 en 2021.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat (vrije vertaling) de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, foltering) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Shidleri Anma" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en sharia, voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratieve dossier en uw hoorrecht dd. 08/11/2021 dat u op 21/08/2007 huwde met D. T. (...) °06/10/1986 van de Turkse nationaliteit. Samen hebben jullie drie minderjarige kinderen van de Turkse nationaliteit: D. Z. B. (...) °17/08/2009, D. S. B. N. (...) °11/04/2012 en D. M. H. (...) °31/07/2017. Uw echtgenote kwam op 12/12/2008 aan in België in het kader van gezinshereniging en uw kinderen verwierven verblijfsrecht in het kader van gezinshereniging. Uw hele gezin staat op hetzelfde domicilieadres ingeschreven. U haalt aan dat jullie kinderen in België geboren werden en hier naar school gaan, uw echtgenote huisvrouw is aangezien zij ziek is ten gevolge van trombose en u de enige broodwinner bent in het gezin. U verklaart dat uw gezin om deze economische redenen mee moeten als u het land wordt uitgezet, wat volgens u een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

zou vormen voor uw kinderen gezien u geen banden meer heeft met Turkije en u terug van nul dient te beginnen. Verder legt u een bewijs van inschrijving in vrije basisschool te Westakker voor van uw kinderen Z. (..), S. (..) en M. (..) voor. Verder haalt u aan dat u in België familieleden heeft van moederszijde waaronder kinderen van uw ooms. U haalt aan dat u 1 broer en 3 zussen (waarvan één met een mentale handicap) heeft in Turkije, maar dat u weinig contact met hen heeft. Aangaande eventuele andere familieleden in België dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aan haalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet blijkt uit het administratief dossier. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat er in hoofde van uw echtgenote en kinderen sprake zou zijn van onoverkomelijke hinderpalen, die het uitbouwen van een normaal en effectief gezinsleven in Turkije of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitbouwen. Het gegeven dat uw kinderen in België geboren werden, is op zich geen reden om aan te nemen dat zij zich niet zouden kunnen aanpassen in uw land van herkomst dan wel in een ander land. U huwde in 2007 in Turkije met een Turkse onderdane, u verklaart de Turkse en Koerdische taal te spreken, uit de in- en uitreisstempels van uw paspoort blijkt dat u regelmatig naar Turkije reist waaronder zeer recent in april 2021 toen u een terugkeervisum aanvraag. Uit uw verklaringen blijkt dat uw echtgenote u vergezelde in Turkije in het kader van haar medische problematiek. Tevens groeide uw echtgenote de eerste 22 jaar van haar leven op in Turkije. Op basis van deze elementen is het niet onredelijk om aan te nemen dat zowel u, als uw echtgenote en kinderen affiniteit hebben met uw land van herkomst Turkije en vertrouwd zijn met de taal, cultuur en gebruiken. Uw kinderen zijn schoolplichtig, doch er zijn geen elementen waaruit blijkt dat uw kinderen speciale onderwijsnoden hebben die enkel in België bestaan. Daarnaast zijn er in Turkije Nederlandstalige en internationale scholen, zodoende kan de aanpassing voor de kinderen worden gefaciliteerd. Wat betreft de financiële middelen kan u steeds geld overmaken vanuit Turkije om uw gezin te onderhouden, tevens kan uw echtgenote beroep doen op het OCMW voor een leefloon als zij effectief niet instaat is om te werken door haar medische problematiek, zodoende kan het hoofd worden geboden aan het feit dat u de enige broodwinner bent van het gezin. Bovendien toont u niet aan dat uw echtgenote om medische redenen 'meer dan 66% ongeschikt' is en erkend werd als arbeidsongeschikt. Indien dit alsnog het geval zou zijn, kan uw echtgenote beroep doen op een invaliditeitsuitkering. Voorts zijn uw echtgenote en kinderen niet onderhevig aan de huidige beslissing, zodoende zijn zij geenszins verplicht België te verlaten. Zij kunnen er voor kiezen om jullie gezinscel samen verder te zetten in Turkije of zij kunnen er voor kiezen om in België te blijven. Zij kunnen u steeds bezoeken via periodieke reizen en contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag. Het vraagt weldegelijk een inspanning van u, uw echtgenote en uw kinderen om zich aan te passen aan een leven in Turkije of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk.

Eveneens haalt het artikel 8 EVRM aan dat "Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen". Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Heden wordt u immers door de VSSE beschouwd als een organisator voor de Turkse Hezbollah (TH), op zijn minst voor België. Destijds kwam u voor in de ledenlijst van de VZW El Gazali, het Belgische hoofdcentrum van de Turkse Hezbollah. Daarnaast maakte u, naast de functies die u bekleedde voor de Turkse Hezbollah op Europees niveau, deel uit van het bestuur van de El Gazalli moskee van 2010 tot 2015, wat een overtuigend niveau van verantwoordelijkheden voor de beweging aantoont. Uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een organisator van de Turkse Hezbollah in België, een extremistische islamitische organisatie wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia", geweld niet schuwt en gericht is op de vestiging van een Islamitische Staat in Turkije. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat een inreisverbod van 10 jaar gerechtvaardigd is. Uw gezinssituatie zoals hierboven weergegeven weegt niet op tegen de ernstige bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. U koos er bovendien zelf voor om uw verantwoordelijkheid niet op te nemen ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staan. “

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoekende partij heeft de Raad een **“AANVULLENDE NOTA OP DE VORDERING TOT SCHORSING EN HET BEROEP TOT NIETIGVERKLARING”** overgemaakt. Ter terechtzitting wijst de Raad de advocaat van verzoekende partij erop dat de vreemdelingenwet, noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voorzien dat, in het raam van een annulatieprocedure, nog een aanvullende nota kan worden neergelegd. De procedure voor de Raad is van inquisitoriale aard zodat enkel met de in de procedureregeling voorziene stukken rekening kan worden gehouden.

De advocaat van de verwerende partij vraagt om voorgaande redenen ter terechtzitting de aanvullende nota uit de debatten te weren.

De advocaat van de verzoekende partij aanvaardt ter terechtzitting dat de aanvullende nota inderdaad geen voorzien procedurestuk is.

De Raad weert de aanvullende nota uit de debatten.

2.2. Ter terechtzitting legt de advocaat van verzoekende partij nog een **“PLEITNOTA”** neer. Ook de neerlegging van een pleitnota is niet voorzien in de vreemdelingenwet of in het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Echter, in de mate dat deze een reflectie weergeeft van het pleidooi van de verzoekende partij ter terechtzitting, wordt het stuk niet als procedurestuk maar enkel ter informatie in overweging genomen (in die zin RvS 1 juni 2011, nr. 213.632; RvS 19 november 2014, nr. 229.211; RvS 22 september 2015, nr. 232.271; RvS 6 december 2017, nr. 240.104).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In drie middelen, die onderling samenhangen, betoogt de verzoekende partij als volgt:

“EERSTE MIDDEL: Schending van artikel 22, §1,3° Vreemdelingenwet van 15.12.1980 /Schending van art. 62 vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de materiële motiveringsplicht

5. Art. 22. § 1. Vreemdelingenwet stelt dat:

“De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid: 3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.”

Zoals dus duidelijk blijkt uit de inhoud van voorgaand artikel schendt verweerder op zichtbare wijze art. 22, §1,3° Vreemdelingenwet waarop zijn beslissing is gesteund. Immers verweerder slaagt er duidelijk niet in de ernstige redenen uiteen te zetten en meer nog, de opgeworpen ernstige redenen in zijn beslissing, zelfs hiervan faalt hij deze concreet met zichtbare bewijzen aan te tonen.

6. *Wat verweerder als enig bewijsstuk gebruikt is de nota's van de VSSE van 3.11.2020 en van 27.07.2021. Terwijl hij deze nota's gebruikt, wendt hij de nota's af van zijn doel en pleegt hij dus machtsmisbruik en machtsafwending waardoor hij de nota's dus enkel voor zijn doel gebruikt.*

7. *Echter bewijzen de nota's an sich ook niet dat de nationale veiligheid in gevaar is of er ernstige redenen zijn van openbare orde en op dezelfde wijze tonen de nota's van de VSSE niet concreet aan hoe en op welke wijze, waar en waarom verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid en de openbare orde van de Staat.*

8. *De beslissing van verweerder kenmerkt zich doordat ze slechts algemene beschouwingen/beschuldigingen maakt, en verzandt in emotionele verwijten.*

9. *Verweerder stelt dat de Turkse Hezbollah nog steeds bestaat, en stelt tevens dat verzoeker een belangrijke organisator is van de Turkse Hezbollah. Verder stelt verweerder dat de Belgische vzw El*

Gazali het Belgische hoofdcentrum is van de Turkse Hezbollah, dat de buitenlandse Turkse politieke partij Huda-Par en de buitenlandse Turkse vzw's Ihya-Der en Mustazaf-Der de voortzetting zijn van de volgens verweerder nog bestaande Turkse Hezbollah. Verder wordt beweerd dat de vzw EL Gazali extremistische activiteiten organiseert die gevaarlijk zijn voor de nationale veiligheid en openbare orde. Echter terwijl de VSSE dit doet en beweert, toont hij zijn beweringen met geen enkel concreet bewijsstuk noch de minste aanwijzing.

10. Op dit punt dienen we het antwoord te vinden op volgende vraag:

“Waarom onthoudt de VSSE zich van het voorleggen van concrete en zichtbare bewijzen?”

11. De VSSE en verweerder hanteren een bijzonder uitzonderlijke en opmerkelijke argumentatie en toepassing waarmee zij tot een conclusie trachten te komen. Net op dit punt legt verzoeker uw rechtbank een belangrijke informatie neer ter oordeel van uw rechtbank:

Tegenpartij heeft samen met verzoeker nog drie andere personen hun verblijf beëindigd, deze personen zijn in chronologische volgorde de heer E. L. (...), de heer D. M. F. (...), de heer S. I. (...).

De heer E. L. (...) heeft momenteel cassatieberoep aangetekend bij de Raad van State tegen de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De heer D. (...) wacht thans de beslissing af van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. En tot slot, de heer S. (...) heeft beroep aangetekend bij de RVV en intussen wacht hij thans op een zittingsdatum maar tegenpartij zou zijn beslissing hebben ingetrokken en dit hij gemeld via de nota van zijn raadsman.

Dat de VSSE en verweerder samen een bijzonder uitzonderlijke en opmerkelijke argumentatie en toepassing gebruiken is op zichtbare wijze te zien in de beslissingen van bovenvermelde drie personen. Maar aangezien de meest concrete, actuele en zichtbare bewijzen te zien zijn in de beslissing van de heer S. I. (...), zullen wij hiervan voorbeelden geven:

De heer S. I. (...) heeft op 22.07.2017 een nationaliteitsverklaring ingediend. De Procureur heeft op 7.09.2017 negatief advies verleend ten gevolge een negatief verslag van de VSSE dd. 18.08.2017 (zie stukken nrs. 2 en 3 bundel verzoeker). Tegen het negatief advies tekende verzoeker beroep aan op 21.09.2017 bij de Familierechtbank van Antwerpen, afdeling Antwerpen. Op de zitting van 12.04.2019 werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 13.09.2019 op verzoek van de procureur teneinde de procureur toe te laten een aanvullend verslag te bekomen van de VSSE. Op 10.07.2019 maakte de VSSE een aanvullend verslag op (stuk 4 bundel verzoeker).

In de nota van 10.07.2019 verwees de VSSE naar een video-opname van de heer S. I. (...) en de VSSE baseerde zijn gehele nota op dit bewijsstuk van de beweerde radicalisme, extremisme, ernstige redenen van nationale veiligheid en openbare orde. Echter het leek erop dat tegenpartij/het OM de video-opname zelf niet bekeken had en geen kennis had van de inhoud van de video-opname noch wat erin werd gezegd. Nadien bleek voor de Familierechtbank dat er geen enkele spoor van enige radicalisme, extremisme of van enig gevaar voor de nationale veiligheid of de openbare orde te vinden was in de video-opname, meer nog bleek het tegendeel waar te zijn omdat de heer S. (...) de groep jongeren aanspoorde om respect te tonen voor de Belgische samenleving, de openbare orde, de wetten, waarden en normen van de Belgische Staat alsook respect voor de Belgische cultuur en maatschappij. Uiteindelijk heeft de Familierechtbank de nota's van de VSSE als onvoldoende en aannemelijk bewijsstuk beschouwd van enige aanwijzing of concreet bewijs voor een gevaar voor de nationale veiligheid of enige radicalistisch en extremistisch gedachtengoed en de video-opname als een concreet positief bewijsstuk beschouwd en aan de heer S. I. (...) de Belgische nationaliteit toegekend middels haar vonnis dd. 11.10.2019 (zie stuk 5 bundel verzoeker).

Nadien werd tegen het vonnis dd. 11.10.2019 beroep aangetekend door de Procureur des Konings en werd de procedure voortgezet voor het Hof van Beroep van Antwerpen. In de beroepsprocedure schreef de VSSE wederom een nota op 27.08.2020 voor de rechtbank (stuk 6 bundel verzoeker). Maar naast de video-opname werd in de laatste nota dd. 27.08.2020 deze keer verwezen naar een Facebookbericht dd. 12.09.2012 met verwijzing naar een artikel genaamd “Hezbollah waarheden” en baseerde hij zijn gehele nota van 27.08.2020 op dit artikel en de inhoud ervan.

Echter ook de beroepsrechter heeft de laatste nota van de VSSE dd. 27.08.2020 als onvoldoende en een aannemelijk bewijsstuk gewaardeerd alsmede ook het voorgelegd facebookbericht en de videopname voor het opgeworpen gevaar voor nationale veiligheid en openbare orde overtuigden de beroepsrechter niet en heeft het Hof van Beroep het vonnis dd. 11.10.2019 bevestigd en aan de heer S. I. (...) de Belgische nationaliteit toegekend in zijn arrest van 29.06.2021 (stuk 7 bundel verzoeker). De beroepsrechter oordeelde in zijn arrest met betrekking tot deze twee concrete bewijstukken specifiek dat:

“Het hof kan niet uitmaken op welke wijze geïntimeerde in concreto gelinkt is aan radicale en/of extremistische groepen of individuen.

De wel voorgelegde elementen, met name een post van geïntimeerde op Facebook (gevoegd bij het verslag van 27 augustus 2020) en de opname op facebook overtuigen het hof niet.

Bij lezing van de post van geïntimeerde op Facebook (gevoegd bij het verslag van 27 augustus 2020) blijkt het te gaan om een aanklacht tegen het regime in Turkije waarbij bepaalde praktijken worden aangeklaagd, doch deze post bevat geen oproep tot haat of geweld.

Ook de opname op Facebook is niet opruiend.

De opname wordt getoond aan het hof op de terechtzitting van 1 juni 2021 waarbij werd vastgesteld dat de sfeer rustig en zeker niet agressief was. De gevoegde tekst van deze opname (met beëindigde vertaling) is evenmin haatdragend."

Het verhaal van de heer S. I. (..) stopte evenwel niet hier...

Nadat aan de heer S. I. (..) tot twee keer toe door twee Belgische rechters het recht om de Belgische nationaliteit te verkrijgen werd toegekend, en niettegenstaande verweerder zeer goed op de hoogte was van de Belgische rechterlijke uitspraken, werd op 24.09.2021 door verweerder het verblijf van de heer S. (..) beëindigd (stuk 8 bundel verzoeker). Van een overheid wordt nochtans verwacht zorgvuldig te zijn en op de hoogte te zijn van de actuele situatie van de persoon in kwestie, meer nog is de overheid hiertoe verplicht om op de hoogte te zijn van alle feiten in jure en de facto om tot een correcte feitenvinding te kunnen concluderen en het verblijf te beëindigen.

En in de beslissing tot beëindiging van het verblijf van de heer S. I. (..) worden exact en identiek dezelfde argumenten gebruikt met overname van identiek dezelfde paragrafen en motivering als in de huidige beslissing van verzoeker.

De raadsman van de heer S. I. (..) heeft beroep aangetekend tegen de beslissing van verweerder op 27.10.2021. Terwijl de heer S. I. (..) wachtte op een zittingsdatum stuurde de raadsman van verweerder nog voordat een zittingsdatum bepaald werd zelf een nota aan de raadsman van de heer S. (..) met de mededeling dat verweerder inmiddels zijn beslissing heeft ingetrokken (zie stuk 9 en 10 bundel verzoeker) 12. Dus volgens verweerder is de heer S. (..) niet meer een gevaar voor de nationale veiligheid en openbare orde, meer nog is hij een voorbeeldige burger die recht heeft op de Belgische nationaliteit.

Momenteel is de heer S. I. (..) bezig met het inwisselen van zijn B-kaart voor een Belgische identiteitskaart maar of zijn verhaal hier eindigt of niet, weten we niet.

13. Momenteel gebruikt verweerder bij verzoeker in de nota van 3.11.2020 een laatste nieuw argument met name een verwijzing naar de facebookpagina van de vzw El Gazali waarin een evenement werd georganiseerd in februari 2020 genaamd "Şehitleri Anma". Vooreerst begrijpen we niet wat verweerder en de VSSE hiermede bedoelen en evenmin wordt door verweerder en de VSSE aangetoond in hoeverre dit evenement een gevaar zou vormen voor de nationale veiligheid en de openbare orde.

Omdat verweerder niet duidelijk uiteenzet hoe met dit evenement de nationale veiligheid en openbare orde in gevaar worden gebracht en omdat verweerder nalaat te verklaren hoe, waar, wanneer en waarom verzoeker met dit evenement in verband wordt gebracht, is het voor verzoeker niet mogelijk ter dege zich hiertegen te verdedigen en zodat verzoeker op dit punt derhalve louter onderstaande informatie geven:

Uit dit evenement kan niet rechtstreeks en in concreto worden afgeleid dat dit evenement een actuele en ernstige dreiging zou vormen voor de nationale veiligheid en openbare orde. Hieruit kan hoogstens worden afgeleid dat verweerder niet bekend is met de terminologie "Şehid". Om uw Raad hierover de correcte en juiste informatie over deze terminologie te verschaffen, geeft verzoeker onderstaande toelichting:

Verzoeker had gewild om hierover lang uit te wijden maar dit is niet mogelijk. In plaats hiervan zal verzoeker deze terminologie met voorbeelden illustreren waaruit uw Raad kan concluderen.

- Een Turkse politie overlijdt naar aanleiding van een auto-ongeval en wordt door de Turkse autoriteit benoemd als "Şehid".

- Een Turkse soldaat vecht in Syrië tegen IS en sterft daar en wordt benoemd door de Turkse overheid als "Şehid".

- Een IS-militant vecht tegen de Turkse soldaat en sterft en wordt ook benoemd door de IS als "Şehid".

- Een Turkse soldaat vecht met de PKK, sterft en wordt door de Turkse autoriteit benoemd als "Şehid".

- Een guerrillastrijder van de PKK vecht met het Turks leger, sterft en wordt door de PKK benoemd als "Şehid". Inderdaad is dit zeer interessant dat een marxistisch-leninistische groepering als de PKK zijn overleden guerrilla's ook benoemd als "Şehidler (martelaren)" en zegt hierbij de Koerdische slogan op "Şehid namirin" (vertaling: martelaren sterven niet, zijn onsterfelijk).

Zoals dus blijkt wordt de benaming "Şehid" in de geografische moslimgebieden, of ze nu al dan niet moslim zijn, in geheel andere betekenissen gebruikt, dus dit betekent dat eenieder die verbonden is met een of andere groepering en aldaar sterft voor de ideologie van deze groepering of zelfs louter naar aanleiding van een auto-ongeval of een natuurlijk overlijden, wordt als "Şehid" benoemd.

Het evenement waarnaar wordt verwezen, aldaar werd louter de islamitische geografie van de laatste eeuw getoond, met name de islamitische geschiedenis en geografie uit verschillende groeperingen en organisaties.

Dus er was helemaal geen sprake van een concrete propagandavoering of verspreiding van de Turkse Hezbollah of een oproeping tot de jihad en sharia en het oprichten van een Islamitische staat in Turkije of in België of elders in Europa.

14. Na voorgaande uiteenzetting, is een eerste belangrijk punt de vraag naar het bestaan van de Turkse Hezbollah zoals schijnbaar voorgehouden door verweerder:

Wij kunnen met zekerheid zeggen en aantonen dat de Turkse Hezbollah niet bestaat.

De uiteenzetting van de VSSE in haar nota's over de Huda-par, over de Mustazaf-Der, Ihya-Der en vzw El Gazali verplichten verzoeker ertoe bijkomend uitleg te geven:

De TH en de PKK hebben in een ver verleden in de jaren 1980 tot 2000 een gewapend conflict gehad met elkaar. Beide partijen waren meedogenloos ten aanzien van elkaar. Beide partijen hebben schade toegebracht aan elkaar. De TH bestond uit conservatieve moslim koerden en de PKK bestond uit marxistisch-leninistische koerden. De PKK bewaarde haar bewapende militanten in de bergen en gaf hen opleidingen, trainingen en voerde aldaar hun propaganda uit. De TH daarentegen was vooral actief in de stedelijke gebieden. Ongeveer 10 jaar lang hebben de Turkse autoriteiten zich niet gemengd in deze gewapende conflict tussen beide bewegingen. Echter na 1995 heeft de TH een fout gemaakt dat niet aanvaardbaar was door de Turkse autoriteiten en heeft zij de rode lijn van het secularisme van Turkije overschreden. Zij heeft in de gebieden waarin zij actief was haar islamitische ideologie proberen op te leggen aan burgers die andersdenkend zijn. Wanneer de TH dit op zichtbare wijze begon toe te passen, heeft de Turkse overheid zich hierin gemengd en is hij tussengekomen en heeft de Turkse overheid op een snelle manier een einde gemaakt aan de TH. De Turkse overheid heeft ten aanzien van de TH dermate meedogenloos opgetreden dat in de plaatsen waar de TH voor diens stopzetting actief was, de aanwezige burgers aldaar niet meer de benaming "Turkse Hezbollah" ter sprake durfden te brengen en meer nog hadden ze geen enkel kans om de "H" van Hezbollah bij monde uit te spreken. Dus de Turkse overheid had een dermate druk en macht uitgeoefend op de burgers. Tot op heden duurt deze strenge houding van de overheid nog voort en nog steeds laat de Turkse Staat niemand toe om een radicale groepering gelijkaardig aan de toenmalige TH op te richten en momenteel zitten radicale leden van andere kleinere groeperingen/organisaties die hiertoe een poging ondernamen hun straf uit in de Turkse gevangenissen. Jaren later werd dan de partij Huda-par opgericht. Deze Huda-Par bevat geenszins de ideologie van de toenmalige TH want de Turkse autoriteiten zouden hiervoor nultolerantie uitoefenen, zelfs bij de minste aanwijzing van de Huda-Par hiertoe. Huda-Par is net als de andere politieke partijen ervan overtuigd dat alle problemen via de rechterlijke en wetgevende macht dient opgelost te worden. Het is correct dat de Huda-Par een islamitische ideologie nastreeft echter deze ideologie is geenszins in strijd met de Turkse Grondwet en de Turkse waarden en normen noch voor de samenleving en de openbare orde en nationale veiligheid en de Huda-Par en diens ideologie nodigen geenszins uit tot de jihad of tot een gewapend oorlogsretoriek. Meer nog, de Huda-Par houdt zelfs geen gedachtengoed of denkwijze erop na dat een minieme aanwijzing zou zijn tot een radicale en extremistische oproep tot de jihad of de sharia. Want de Turkse autoriteiten houden een zeer streng toezicht hierop. Bijgevolg is er in Turkije heden ten dage noch bestaande zichtbare Turkse Hezbollah-bewegingen noch een verdoken onzichtbare Turkse Hezbollah. Aangezien de TH niet bestaat in Turkije kan zij ook niet bestaan elders in Europa of in België. Aangezien de TH niet meer bestaat noch voortleeft in andere entiteiten of organisaties of partijen noch in Turkije noch elders in Europa noch in België, kan er dus geen sprake zijn van een reële zichtbare activiteit dat gelinkt kan worden aan de Turkse Hezbollah. Aangezien er dus geen sprake kan zijn van enige werkelijke en actuele activiteit in naam van de Turkse Hezbollah, slaagt de VSSE er niet in concreet aan te tonen over welke staatsgevaarlijke activiteiten dit nu juist gaat.

Een tweede belangrijk punt is de vraag of de vzw EL GAZALI het Belgisch hoofdcentrum is van de Turkse Hezbollah zoals beweerd door verweerder:

Verweerder slaagt er niet in het actueel bestaan van de Turkse Hezbollah aan te tonen noch met concrete bewijzen, noch met internationale terreurlijsten, noch met Belgische terreurlijsten (vgl. OCAD) noch met Turkse terreurlijsten. Omdat dit niet wordt aangetoond kunnen we vzw EL Gazali helemaal geen terroristische organisatie noemen.

Wat we wel kunnen zeggen is dat de vzw El Gazali een kleine morele band heeft met de buitenlandse Turkse vzw's Ihya- Der en Mustazaf- Der en de partij Huda-Par maar op geen enkel ogenblik kan beweerd worden dat Huda-Par of de Turkse buitenlandse vzw's een voortzetting zijn van de Turkse Hezbollah want deze bestaat niet meer sedert anno 2000-2001.

De vzw El Gazali werd 17 jaar geleden opgericht en is een volstrekt door de Belgische Staat toegelaten legale organisatie en dus eveneens een wettig opgerichte vereniging zoals de andere Belgische vzw's als de Naksibendi, Kadiiri, Suleymanci, Gülenist, Nadiri, Rufailer, dus wettige verenigingen opgericht vanuit verschillende islamitische ideologieën. Maar al deze verenigingen doen eigenlijk gelijkaardige activiteiten, zoals een waterput bouwen in Afrika, geld inzamelen voor hulp aan armen, onderwijs voor leerlingen, BBQ organiseren, picknick- en kermisactiviteiten, etc... Dus allen verenigingen die wettig zijn en gecontroleerd worden en meer nog gesubsidieerd worden door de Belgische Staat. Op dezelfde wijze

hebben noch de EL Gazali net als de overige verenigingen nooit gewelddadige acties in België of elders in Europa ondernomen.

De vzw El Gazali is dus een wettelijk opgerichte en erkende organisatie is, die overheidssubsidies ontvangt, en al 17 jaar lang bestaat zonder enige belemmerende tussenkomst van overheidswege en activiteiten organiseert en een vzw is die door personen van gemiddeld 50 verschillende nationaliteiten worden bezocht. Meer nog is de voorzitter van de vzw EL Gazali een persoon die de Belgische nationaliteit heeft verkregen en dus een burger die zowel werkt als zelfstandige en in zijn vrije tijd vrijwillig zich engageert en inzet voor goede doelen in de vzw El Gazali zowel voor de Turkse als de Belgische gemeenschap en samenleving.

Verweerder heeft zich dermate beperkt tot algemene vaagheden en algemene redenen en algemene beschuldigingen, dat hij blijkbaar niet beseft dat hij met zijn algemene beschouwingen ook onrechtstreeks andere Belgische bureaucraten en andere Belgische overheidsinstellingen beschuldigt en verzandt in emotionele verwijten naar deze instanties en personen toe.

Wij vragen uw Raad dan ook om het antwoord op onderstaande vraag te vinden:

Indien zoals verweerder beweert, de VZW EL GAZALI het Belgische hoofdcentrum is van de Turkse Hezbollah, in hoeverre zijn de Belgische bureaucraten en Belgische overheidsinstanties die de oprichting van en toelating van de activiteiten van de VZW EL GAZALI toekennen en toestemmen om uit te oefenen, verantwoordelijk? Of vanuit een ander opzicht bekeken: De Belgische overheidsinstanties die aan de VZW EL GAZALI subsidies toekennen, dient van deze instanties beweerd te worden- zoals verweerder doet- dat zij een organisator zijn die steun bieden aan extremistische activiteiten door middel van logistieke, financiële of technische steun?

Uiteraard kan hier geen sprake van zijn...

Samengevat dient dus geconcludeerd te worden dat verweerder de pedalen totaal kwijt is en wild om zich heen schopt en dus derhalve niet meer weet wat hij schrijft en wat hij doet en oncontroleerbaar handelt en de gevolgen van zijn beslissingen niet correct inschat. De reden van de ongecontroleerde handeling en schrijfwijze van verweerder ligt voornamelijk in het feit dat verweerder geen enkel concreet bewijs lastens en in hoofde van verzoeker kan voorleggen en zich enkel beperkt tot algemene beschuldigingen en verzandt in emotionele algemene verwijten.

15. Zoals dus duidelijk blijkt, kan verweerder de ernstige redenen conform art. 22,§ 1 Vreemdelingenwet lastens verzoeker noch in het algemeen dus noch in concreto noch in abstracto niet uiteenzetten noch slaagt hij er in om de zelfs uiteengezette ernstige redenen die hij opwerpt aan te tonen met concrete gegevens of enige zichtbare concrete bewijsstuk. Meer nog faalt verweerder erin om concreet aan te tonen hoe, waar, wanneer en waarom verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid en openbare orde en wat de ernstige redenen hiervoor zijn dat concreet en rechtstreeks is gelinkt aan verzoeker.

16. Bovendien heeft verweerder, zoals onder punt 11 en 12 hierboven uiteengezet, het verblijf van de heer S. I. (..) beëindigd identiek omwille van dezelfde redenen als uiteengezet in de huidige beslissing van verzoeker en ook zich baserende op de identieke en zelfde nota van 3.11.2020 van de VSSE maar heeft verweerder zelf de beslissing van de heer S. I. (..) ingetrokken en toont en vertelt deze intrekkingshandeling van verweerder zelf op zich aan dat verweerder de nota van 3.11.2020 van de VSSE miskend.

Nota bene 1:

Verweerder kan zich bij de zaak S. (..) niet schuilen achter zijn beperkte bevoegdheid dat hij niets meer kan doen omdat hij de Belgische nationaliteit heeft verkregen want verweerder beweert met name dat de nationale veiligheid en openbare orde van de Belgische Staat in gevaar zijn. Meer nog, verweerder vertrouwt dermate op zijn dossier en de aldaar in vervatte stukken, dat hij concludeert dat door het gedrag van de heer S. (..) de nationale veiligheid in gevaar is. Het is mogelijk dat wat de beëindiging van het verblijf van S. (..) betreft de bevoegdheid van verweerder specifiek op dit punt beperkt is maar verweerder heeft wel de mogelijkheid om de gegevens en informatie waarover hij beschikt met betrekking tot S. (..) te delen met andere bevoegde overheidsinstanties want verweerder spreekt hier over een dermate belangrijk probleem met name een gevaar van de nationale veiligheid, en verstoring openbare orde en dreiging voor het fundamenteel belang van een samenleving. Bijgevolg kan verweerder niet stellen dat hij verder geen bevoegdheid zou hebben om de in zijn handen beschikbare gegevens te delen met andere wel bevoegde overheidsinstanties die op hun beurt wel maatregelen kunnen nemen.

Bijgevolg kan deze nota van 3.11.2020 in de huidige zaak niet meer als bewijs worden gebruikt voor uw Raad want in essentie spreekt verweerder over ernstige begrippen als de nationale veiligheid en openbare orde en kunnen belangrijke zaken als de "nationale veiligheid", "openbare orde" en "ernstige redenen" door verweerder niet op lichtzinnige wijze gebruikt.

Samengevat kan verweerder in de ene zaak de nota van 3.11.2020 van de VSSE niet zomaar terzijde leggen en als onbestaande beschouwen en in de andere huidige zaak dezelfde nota van de VSSE van 3.11.2020 opblazen en doen uitschijnen als een dermate belangrijk bewijsstuk en het verblijf van

verzoeker beëindigen en kan hij artikel 22,§1 Vreemdelingenwet niet op deze wijze invullen en de ernstige redenen hiermede aantonen en bewijzen.

17. Bijgevolg blijkt dus duidelijk dat verweerder kennelijk artikel 22,§1 en 3° schendt op zichtbare wijze en toont hij niet concreet de ernstige redenen aan van nationale veiligheid en openbare orde waardoor verzoeker een gevaar zou vormen voor de nationale veiligheid en openbare orde dat een einde aan zijn verblijf zou rechtvaardigen.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Er dient door uw Raad te worden nagegaan of verweerder is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze correct heeft beoordeeld, en op zij op grond daarvan binnen de perken van redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(o)n(en) kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;

b) In de motivering dienen zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;

c) De motivering afdoende dient te zijn;

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten. In casu is de bestreden beslissing op een niet-afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Zoals dus uit bovenstaande uiteenzetting blijkt, is verweerder duidelijk tekortgeschoten in zijn materiele motiveringsplicht en gaat hij uit van zowel verkeerde feiten, verkeerde beoordelingen en verkeerde gevolgtrekkingen, en is de beslissing dus allesbehalve afdoende gemotiveerd.

Reden waarom huidige beslissing nietig dient te worden verklaard en het verzoek van verzoeker gegrond dient te worden verklaard.

TWEEDE MIDDEL: Schending van artikel 23 §1 en §2 Vreemdelingenwet van 15.12.1980 /Schending van art. 62 vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de materiële motiveringsplicht

18. Onder het eerste middel heeft verzoeker duidelijk aangetoond dat verweerder art. 22,§1 Vreemdelingenwet niet heeft nageleefd doordat hij de "ernstige redenen" niet heeft kunnen uiteenzetten en concreet kunnen bewijzen.

Op dezelfde wijze heeft verweerder zowel het bestaan van art. 23, §1 en §2 Vreemdelingenwet kennelijk miskend/ontkend als duidelijk art. 23 Vreemdelingenwet geschonden.

Art. 23. § 1. stelt dat:

"De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten. Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden."

19. Als we de huidige beslissing analyseren in het licht van artikel 23 Vreemdelingenwet, dan zien we duidelijk dat de beslissing van verweerder niet uitsluitend gebaseerd is op het persoonlijk gedrag van verzoeker dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging moet zijn voor een fundamenteel belang van de samenleving en nergens wordt enig bewijs geleverd van de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die verzoeker zou hebben begaan, laat staan dat verweerder in zijn beslissing verwijst naar enige inbreuk van verzoeker of deze in het minst bewijst.

20. Verweerder baseert zijn beslissing tout court op de nota's van de VSSE en beëindigt het verblijf van verzoeker geheel door de nota's van de VSSE op te nemen in zijn beslissing.

21. Vooreerst dient opgemerkt dat verweerder de nota's van de VSSE verkeerd en met kwade bedoelingen gebruikt want nergens in de nota's van de VSSE staat dat verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving en verzoeker dringend uit het land moet worden gezet. Indien we de nota's van de VSSE grondig lezen, dan dient opgemerkt dat de verzoeker bij de VSSE reeds sedert 2006 gekend is. Meer nog, de VSSE achtte het klaarblijkelijk niet nodig om sedert 2006 al dan niet preventieve maatregelen te nemen tegen verzoeker met het oog op de bescherming van de nationale veiligheid en de openbare orde.

Ten tweede zijn de nota's van de VSSE niet nauwkeurig, concreet en precies opgesteld en hetgeen erin wordt vermeld wordt niet gebaseerd op concrete bewijzen of vaststaande feiten. Bij wijze van voorbeeld: De VSSE stelt dat verzoeker een organisator is. De VSSE stelt in zijn nota van 27.07.2021 dat hij met de term organisator de personen aanduidt die steun bieden aan extremistische activiteiten door middel van een logistieke, financiële of technische steun of door het ter beschikking stellen van een netwerk van contacten.

Indien we voorgaande stelling van de VSSE analyseren dan worden we ten eerste geconfronteerd met volgende vraag:

"Hoe is de VSSE tot deze conclusie gekomen?"

Dus welke feiten heeft de VSSE gezien, of welke feiten hebben er zich afgespeeld dat hij tot deze conclusie is gekomen? Of welke gevolgen van welke feiten heeft de VSSE vastgesteld dat hij dit heeft geconcludeerd? Dus er dient zich in alle omstandigheden een feit te hebben voorgedaan dat de VSSE tot deze conclusie kan komen maar de VSSE legt geen concrete bewijzen van feiten voor.

Dus op deze vragen is er geen antwoord. Dus de VSSE beweert en hoogstwaarschijnlijk vermoedt dat verzoeker een organisator is maar toont dit niet aan met concrete bewijzen dat verzoeker effectief een organisator is en toont niet in concreto aan waar, wanneer en hoe verzoeker logistieke, technische en financiële steun biedt of een netwerk van contacten ter beschikking stelt aan extremistische activiteiten en welke deze activiteiten in concreto zijn.

Samengevat: opdat de VSSE tot de conclusie kan komen dat verzoeker een belangrijke organisator is van de Turkse Hezbollah zijn er twee mogelijkheden:

1. Ofwel heeft de VSSE de concrete feiten/gebeurtenissen vastgesteld in verband met verzoeker, bijvoorbeeld telefoongesprekken, SMS-berichten, Whats App berichten, camerabeelden, foto's, bankuit-treksels, hetzij de bewijzen van de gevolgen van de handelingen van verzoeker, ...;

2. Ofwel vermoedt de VSSE gewoon dat verzoeker een organisator is van de Turkse Hezbollah;

Verzoeker kan met zekerheid stellen en garanderen dat hij niet verbonden is met enige extremistische terroristische organisatie/groepering en op geen enkele wijze biedt hij enige steun in welke vorm dan ook aan zulke staatsgevaarlijke organisaties. Hetgeen verzoeker zegt wordt ook duidelijk bewezen doordat noch verweerder noch de VSSE geen enkel concreet, werkelijk, actueel en voldoende ernstig bewijs voorlegt van de "bedreiging" of van hun beweringen.

Dus dan kunnen we tot de conclusie komen dat de VSSE zich slechts baseert op een "vermoeden". Hier zijn we verplicht volgend uitleg te verschaffen aan uw Raad:

De vermoedens van de VSSE, de verzamelde informatie door de VSSE of de nota's die hij schrijft zijn vanzelfsprekend zeer belangrijk en wij zeggen absoluut niet dat de vermoedens en verzamelde informatie of wat hij schrijft onbelangrijk is en dat betwisten wij ook niet. Wat wij wel betwisten is dat de nota's van de VSSE worden gebruikt door verweerder om te stellen dat verzoeker staatsgevaarlijk is en een werkelijke en actuele bedreiging vormt voor de nationale veiligheid om een einde te maken aan het verblijf van verzoeker. Dus samengevat kan verweerder de nota's in deze vorm opgesteld door de VSSE, niet als een objectief bewijsstuk gebruiken voor een rechtbank. Uiteindelijk zoals uiteengezet onder punt 11 en 12, hebben 2 Belgische rechters de nota's van de VSSE niet in overweging genomen in hun uitspraken. Wij zijn hierboven rechtmatig na analyse tot de conclusie gekomen dat de VSSE zich baseert op vermoedens in zijn nota's maar nota's die gebaseerd zijn op vermoedens kunnen derhalve niet voor de Belgische rechtbanken gebruikt worden als een concreet zichtbaar en nauwkeurig en objectief bewijsstuk. Indien de nota's van de VSSE als concreet bewijs worden gebruikt, dan wordt op zichtbare wijze artikel 23 Vreemdelingenwet geschonden want art. 23 Vreemdelingenwet legt aan de overheid op dat zijn beslissingen uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en dat dit gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging moet zijn voor een fundamenteel belang van de samenleving en verder dient de inbreuk die de betrokkene heeft begaan aangetoond te worden alsook de ernst en de aard van deze inbreuk voor de openbare orde en de nationale veiligheid. Echter geen van voormelde bewijzen zijn voorhanden noch in de nota's van de VSSE noch in de beslissing zelf van verweerder.

22. De resterende inhoud van de beslissing van verweerder kunnen we met bovenstaande analyse-methode eveneens verder onderzoeken:

Welke vaststellingen of vermoedens of beweringen van verweerder we ook in overweging nemen en analyseren, het resultaat blijft hetzelfde:

Er is dus geen enkel bewijs van enige concrete feit/gedrag/inbreuk lastens en in hoofde van verzoeker dat een concreet bewijs in de zin van art. 23 Vreemdelingenwet zou aantonen, zelfs niet de minste aanwijzing aannemelijk maakt van enig persoonlijk gedrag en dat dit gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging is noch is er sprake van enige inbreuk of vermelding naar de ernst of de aard van enige inbreuk voor de nationale veiligheid:

- Er wordt beweerd dat verzoeker een lid is van de Turkse Hezbollah maar er ligt geen bewijs voor van dat de TH momenteel actief is, waar het centrum van de TH ligt, wie de actuele voorzitter is van de TH, wat zijn ideologie is, wat zijn organisatiemethodes zijn, etc.... Hiervan is geen enkele verwijzing noch bewijs;

- Er wordt gezegd dat de VZW EL GAZALI het Belgische hoofdcentrum is van de TH; ook van deze stelling/bewering/vermoeden ligt geen enkel concreet bewijs voor;

23. Gelet op bovenstaande analyse van de beslissing van verweerder en bovenstaande uiteenzetting staat dus ontegensprekelijk en onomstotelijk vast dat de nota's van de VSSE niet kan gebruikt worden door verweerder als een concreet bewijs in de zin van art. 23 Vreemdelingenwet.

24. Uw Raad dient derhalve in het kader van zijn wettigheidstoetsing, op een voldoende, nauwkeurige en precieze alsook middels een oordeelkundige, omstandige en pertinente motivering na te gaan of verweerder in zijn beslissing artikel 23 Vreemdelingenwet heeft nageleefd.

Uw Raad dient zich absoluut te onthouden van het geven van onderstaande motiveringen:

Gelet op de bevindingen van de VSSE, (...) "volgens de bevindingen van de VSSE, (...) "verweerder er in de beslissing heeft gewezen dat verzoeker in een nota van de VSSE wordt aangeduid" (...), verweerder heeft verder gesteld dat de VSSE heeft geconcludeerd (...)", "Uit de nota van de VSSE blijkt (...), "Gezien de bevindingen van de VSSE (...) verzoekers bemerking dat hij niet met naam wordt vermeld in de nota van de VSSE van 3 november 2020 (...) doet geen afbreuk aan het feit dat uit de nota van de VSSE van 27.07.2021 blijkt dat (...), "De VSSE heeft ook duidelijk geconcludeerd dat (...)", "(...) leidt niet tot het besluit dat verweerder, op grond van een gezamenlijke lezing van de verschillende inlichtingen die deze veiligheidsdienst verstrekke, onterecht tot het besluit kwam (...)", "Verzoeker kan gelet op de vaststellingen van de VSSE niet worden gevolgd(...)", "Verweerder heeft ook duidelijk de rol van verzoeker weergegeven door aan te geven dat de VSSE vaststelde dat hij (...), (...) houdt op zich niet in dat verweerder heden, op basis van de inlichtingen (...) door deze veiligheidsdienst verzameld, en waarvan verweerder blijkbaar pas recent op de hoogte werd gesteld, niet zou vermogen te oordelen (...)", "(...) Kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij meent dat het onredelijk is van verweerder om zich te baseren op inlichtingen van de VSSE (...)", "gezien de verslagen van de VSSE, waarvan de actualiteit nogmaals werd bevestigd op kan verzoeker niet stellen dat niet aannemelijk werd gemaakt dat hij een actueel en reëel gevaar vormt voor de nationale veiligheid", "(...) Verzoeker kan niet voorhouden (...) blijkens de vaststellingen van de VSSE (...)", "verzoekers bewering (.....)kan gelet op de vaststelling van de VSSE dat (...) niet overtuigen", "De raad moet echter opnieuw vaststellen dat verweerder duidelijk heeft aangegeven dat (...)"

Dergelijke bovenstaande motivering of een gelijkaardige motivering zou immers schade toebrengen aan het beginsel van de scheiding der drie machten van de Belgische Staat alsook zou dit beginsel worden geschonden en zou dit tegelijk in strijd zijn met art. 149 Grondwet, want dergelijke motiveringen zouden gelijkstaan met een overhandiging van de rechterlijke macht aan een andere macht, met name de uitvoerende macht en op deze manier zouden de rechtbanken een louter bevestigende rechterlijke macht worden zonder enige nauwkeurige en precieze en vrije wettigheidstoetsing toe te passen en zonder enige vrije oordeelsvermogen.

Reden waarom uw Raad duidelijk en precies dient na te gaan in het kader van zijn wettigheidstoetsing of verweerder artikel 22 en 23 Vreemdelingenwet heeft nageleefd bij het nemen van zijn beslissing en dient uw Raad derhalve na te gaan of verweerder voldoende en concreet heeft voldaan aan zijn bewijsplicht opgelegd door artikel 22 en 23 Vreemdelingenwet, hetgeen er dus op neerkomt dat uw Raad bij het nemen van zijn beslissing dient na te gaan of er concrete redenen en bewijzen van deze ernstige redenen voorhanden zijn die rechtstreeks verband houden met het persoonlijk gedrag van verzoeker en of dit persoonlijk gedrag een werkelijke actuele voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid, en tevens dient uw Raad na te gaan of voldaan is aan het voorleggen van concrete bewijzen van concrete inbreuken en verwijzing naar de concrete ernst of aard van deze inbreuken.

25. Net op dit punt wenst verzoeker aan Uw Raad een toelichting te geven dat naar zijn bescheiden mening belangrijk en ter zake dienend kan zijn:

België is een rechtsstaat en de wet is superieur, dus de rechtbanken volgen eerst, de politie, het leger, de inlichtingen- en veiligheidsdienst of andere staatsinstellingen komen daarna, en de rechtbanken hebben altijd het laatste woord, en het geweten van de rechtbanken is vrij en kan door geen enkele persoon of instelling onder druk worden gezet. Aan de andere kant zijn er landen die geen rechtsstaat zijn, zoals

Rusland, Iran, Kazachstan, Egypte en Turkije. In dergelijke landen hebben de rechtbanken geen vrij oordeelsvermogen en ligt de hoogste macht over het algemeen bij de politie, de inlichtingen-dienst of het leger. Politie-, inlichtingen- of militaire verzoeken worden aldaar door de rechtbanken louter en alleen bevestigd. Met andere woorden, in dergelijke landen bestaan rechtbanken alleen voor de formaliteit en hebben ze geen vrije wil of macht of oordeelsvermogen.

Om wat meer in detail toe te lichten, kunnen we Turkije analyseren als één van de landen waarin de wet niet superieur is. Tussen de jaren 1980 en 2000 was Turkije een politie-militaire en inlichtingenstaat. En tussen deze data werden in groten getale willekeurige juridische praktijken toegepast op de Koerden. Vooral de PKK- en Koerdische partijen werden zo hard vervolgd en hard aangepakt dat er waarschuwingen en nota's aan Turkije werden gegeven door vele Europese Commissies en er volgden menige veroordelingen van Turkije door het EHRM en HVJ.

In deze periodes werden Koerden in Turkije als volgt berecht: een proces-verbaal van de politie of een nota van de inlichtingen-en veiligheidsdienst werd aanvaard als bewijs, en de rechtbanken verheerlijkten dit proces-verbaal of de nota als een heilig document zonder deze documenten op enigerlei wijze te onderzoeken naar hun correctheid, naar enige band met de betrokkene, naar hun bewijswaarde, en spraken lange gevangenisstraffen uit op basis van deze documenten.

Het PV of de nota was meestal in onderstaande vorm opgesteld:

"Volgens de informatie die we uit onze eigen bronnen hebben verkregen, bent u een gevaar voor de nationale veiligheid en bent u betrokken bij terroristische activiteiten."

Of

"Volgens de informatie die we van de anonieme bronnen/getuigenissen hebben ontvangen, vormt u een gevaar voor de nationale veiligheid en bent u betrokken bij terroristische activiteiten."

Na deze zinnen werd het PV of nota vervolledigd met algemene beschuldigingen, weergave van geschiedenis, algemene gebeurtenissen en feiten, etc...zonder zich op enig concreet bewijs te baseren. Destijds werden de beschuldigingen op deze manier geuit in Turkije, en werden mensen op deze manier berecht, en de aanklacht van het openbaar ministerie was ofwel gebaseerd op een politieel proces-verbaal of op een nota van de inlichtingen-en veiligheidsdienst, en evenzo waren de nota's of de Pv's gebaseerd op hetzij anonieme geheime getuigenissen of anonieme geheime bronnen en waren de beschuldigingen op geen enkel ogenblik rechtstreeks gelinkt aan de individuen, noch was er hiervan enig concreet bewijs of feit. En de Turkse rechtbanken veroordeelden zonder enige concrete wettigheidstoetsing de persoon in kwestie door te oordelen dat wat de politie of de inlichtingen-en veiligheidsdienst heeft vastgesteld, de enige waarheid is en dus correct en zo kreeg de persoon in kwestie de zwaarste straf opgelegd. Op deze manier werden tienduizenden Koerdische burgers, Koerdische journalisten, Koerdische auteurs, Koerdische filosofen en Koerdische activisten en Koerdische zakenlieden en alsook Koerdische zangers en acteurs willekeurig berecht, gedood, gemarteld en verminkt.

Een ander toepassingsvoorbeeld in een land waar de wet niet superieur is, was de tactiek om bewijs te creëren, dat wil zeggen dat de politie of inlichtingendiensten hun eigen bewijs creëerden met name dus voordat de persoon die ze zouden beschuldigen, ze dus bijvoorbeeld eerst via hun informanten een verboden boek op een vzw plaatsten waar de persoon regelmatig naartoe ging. Nadien ging de politie onmiddellijk hierna naar de vzw en betrapte hij op heterdaad en stelde de politie vast dat daar een verboden boek aanwezig was en daarna stelde de politie een pv op waarin werd vastgesteld dat "Je gaat naar deze vereniging, dit boek is gevonden in deze vereniging, en je bent gevaarlijk voor de nationale veiligheid en je bent betrokken bij terroristische activiteiten" en de rechtbank bevestigde dit proces-verbaal en veroordeelde de persoon tot 12 jaar gevangenisstraf.

Dergelijke valstrikken of voorbeelden die de Turkse inlichtingendienst of politie tegen de PKK of de Koerdische partijen heeft gedaan, kunnen we verveelvoudigen, bijvoorbeeld door een informant een activiteit te laten doen in een vzw of in een koffiehuis of in een huis en vervolgens iedereen te arresteren die aanwezig was tijdens die activiteit, dat wil zeggen, de organisator van de activiteit of de hoofdrolspeler van deze activiteit gaan vrij uit, maar degenen die alleen naar deze activiteit luisterden werden veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf.

Of een ander voorbeeld: de inlichtingendienst die samenwerkte met een informant-zanger liet aan deze zanger een muziekband maken, het was vrij om deze muziekband (cassette) te maken, het was vrij om deze muziekband-cassette te verkopen, maar wanneer de cassette werd gevonden in iemands huis of auto, werd hij veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf.

Aangezien er geen vrij oordelende rechtsprekende autoriteit was of een rechtbank die niet onder druk stond van enige persoon of instelling kon de rechter niet de vraag stellen, of durfde niet en was het aan de rechter ten strengste verboden de volgende vraag te stellen: "Waarom de persoon die deze tape had gemaakt vrij uit kon gaan en alsook de verkoper van deze tape en waarom de persoon die naar de tape luisterde als terrorist werd veroordeeld? Of waarom is diegene die activiteit in de vzw organiseerde vrijuit kon gaan, waarom is de vzw waar de activiteit werd georganiseerd nog toegelaten is, en waarom de

personen die luisterden naar de activiteit als terrorist bestempeld worden voor de nationale veiligheid en openbare orde?

Indien uw Raad, de correctheid van de bovenstaande toelichting zou willen nagaan, staat het uw Raad vrij vragen te stellen en informatie te vragen aan de Europese Commissie en aan het EHRM en aan het Hof van Justitie naar de in de jaren 1980 tot 2000 op willekeurige basis berechte en veroordeelde Koerden in Turkije. Wij zijn ervan overtuigd dat uw Raad menige informatie hierover zal vinden.

Nota bene 2:

Zowel de VSSE als de verweerster leggen dermate uitzonderlijke en niet-alledaagse vanzelfsprekende informatie en argumentatie neer dat verzoeker genoodzaakt wordt hierop te antwoorden. Verzoeker is zich ervan bewust dat hij een niet-alledaagse vanzelfsprekende maar eerder uitzonderlijke verweer voert voor uw Raad. Echter de beweringen, motieven, beschuldigingen, vermoedens van de VSSE en van verweerster zijn ook niet vanzelfsprekend en alledaags maar eerder uitzonderlijk. En deze motie-ven, beschuldigingen, beweringen dienen door verzoeker verplicht te worden weerlegd. Uitzonderlijke beweringen, vermoedens dienen dan ook weerlegd en verweerd te worden met uitzonderlijke verweermiddelen en argumentatie want het 23-jarig verblijf en 23-jarige investering van verzoeker in België met zijn kinderen en echtgenote staat op het spel. Hij werkt hier, heeft zijn gezin in België gesticht, heeft hier een leven opgebouwd zijn kinderen zijn geboren en getogen in België en lopen in België school, etc... en het belangrijkste van dit alles is dat verzoeker onschuldig is en in concreto geen enkele radicale uitspraak of gedrag heeft vertoond. Verzoeker is gewoon een ordinaire burger die louter handeldrijft en zich bezighoudt met het opvoeden van zijn kinderen en het onderhouden van zijn gezin.

Na deze belangrijke toelichting, is het belangrijk dat uw Raad nagaat of verweerder op een wettige en correcte wijze art. 22 en 23 Vreemdelingenwet heeft nageleefd.

Uiteindelijk heeft het Grondwettelijk Hof op dit punt ook een mijlpaalarrest uitgesproken op 3 juli 2019:

“(…) Het loutere feit dat een negatief advies van de Staatveiligheid bestaat, is geen gewichtig feit. Dit dient inhoudelijk beoordeeld te worden bij de beoordeling van de gegrondheid van het negatief advies (Zie bv Grondwettelijk Hof, 3 juli 2019, arrest 108/2019).

Het loutere feit dat een negatief advies van de Staatveiligheid bestaat, betekent dus op zich niet dat verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en openbare orde en dat het dan aannemelijk is dat een concreet bewijs is geleverd in de zin van art. 22 en 23 Vreemdelingenwet.

Verzoeker merkt op dat de nota's van de VSSE geen absoluut karakter hebben en derhalve onvoorwaardelijk dienen aanvaard te worden als een absoluut bewijs.

Verweerder diende derhalve een bijkomend onderzoek uit te voeren conform art. 23 Vreemdelingenwet naar het persoonlijk gedrag en naar concrete uitspraken en gedragingen en dient concreet aan te tonen op welke tijdstippen deze concrete uitspraken en gedragingen concreet hebben plaatsgevonden en dient concreet aan te voeren welk gedrag van verzoeker een actueel, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid of radicaal en extremistisch is.

Verweerder kan zich derhalve niet beperken tot enkele vaagheden en algemeenheden om tot zijn beslissing te komen of kan zich niet enkel en louter steunen op de nota's van de VSSE om het verblijf van verzoeker te beëindigen op grond van art. 22 en 23 Vreemdelingenwet.

26. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Er dient door uw Raad te worden nagegaan of verweerster is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze correct heeft beoordeeld, en op zij op grond daarvan binnen de perken van redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(o)n(en) kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;

b) In de motivering dienen zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;

c) De motivering afdoende dient te zijn;

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten. In casu is de bestreden beslissing op een niet-afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet,

precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Zoals dus uit bovenstaande uiteenzetting blijkt, is verweerder duidelijk tekortgeschoten in zijn materiele motiveringsplicht en gaat hij uit van zowel verkeerde feiten, verkeerde beoordelingen en verkeerde gevolgtrekkingen, en is de beslissing dus allesbehalve afdoende gemotiveerd.

Tot slot staat ongetwijfeld vast dat verweerder artikel 23 Vreemdelingenwet heeft geschonden meer nog heeft miskend en het bestaan ervan heeft ontkend en reden waarom huidige beslissing dient vernietigd.

DERDE MIDDEL: Machtsafwending-Machtsmisbruik- schending zorgvuldigheidsbeginsel en schending evenredigheidsbeginsel en proportionaliteitsbeginsel en schending van de rechten van verdediging conform art. 6 EVRM

27. Het louter gegeven dat er een negatief advies is van de VSSE doet geen afbreuk aan de verplichte en correcte naleving door verweerder van art. 23 Vreemdelingenwet of betekent niet dat verweerder kan ontsnappen aan zijn verplichting/verantwoordelijkheid en bewijsplicht als overheid om art. 23 Vreemdelingenwet te miskennen en niet na te leven.

Aangezien verweerder in gebreke blijft art. 23 vreemdelingenwet na te leven en zich in haar motieven slechts beperkt tot vaagheden en algemeenheden, is het voor verzoeker onmogelijk uit te maken op welke wijze en op welke tijdstip en welk persoonlijk gedrag en concrete uitspraken of houdingen van verzoeker een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging vormt voor de samenleving en wat de ernst of de aard is van zijn inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid en worden dus zijn rechten van verdediging conform art. 6 EVRM geschonden en kan verzoeker zich in rechte niet verdedigen.

28. Zoals dus blijkt baseert verweerder zijn beslissing uitsluitend op de nota's van de VSSE. Echter zoals uit de nota's blijkt is verzoeker bij de VSSE gekend sedert 2006. Verweerder slaagt er dus niet in te verklaren en aan te tonen waarom hij een reeds gekend feit/informatie van 2006 vandaag de dag als actuele informatie/bewijs gebruikt voor haar beslissing.

Het lijkt erop dat verweerder op dit punt louter willekeurig optreedt en handelt, dus het lijkt erop dat verweerder een reeds gekend feit/informatie sedert 2006 dat in de kast is blijven hangen/liggen, vandaag de dag op deze informatie nog wat fantasie, subjectief commentaar en emotionele verwijten aan toevoegt en verzoeker doet uitschijnen als een radicale extremistisch persoon dat een gevaarlijke actuele werkelijke en ernstige bedreiging zou vormen voor onze samenleving.

Verweerder misbruikt de nota's van de VSSE dus en wendt deze af van hun doel waardoor verweerder machtsafwending en machtsmisbruik pleegt.

29. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006;

R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

Verder diende verweerder als overheid bij het nemen van de beslissing rekening te houden met alle actuele elementen en feiten van verzoeker en verweerder was dus verplicht met alle feiten en concrete stukken rekening te houden. Er kan niet worden aanvaard dat verweerder ten tijde van het nemen van de beslissing niet op de hoogte was van de actuele situatie van verzoeker of van zijn actueel persoonlijk gedrag. Alleszins blijkt dat doordat verweerder geen onderzoek voerde naar de concrete banden of feiten van het persoonlijk gedrag van verzoeker dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging zou vormen voor de nationale veiligheid, hij zeer onzorgvuldig is te werk gegaan bij het nemen van zijn beslissing.

Niettegenstaande uit het administratief dossier blijkt dat verweerder op de hoogte was van dat er geen enkele link of de minste aanwijzing voorhanden was van het persoonlijk gedrag van verzoeker met enige terroristische activiteit of groepering, heeft hij in zijn beslissing hiermede geen rekening gehouden en dus bijgevolg onzorgvuldig gehandeld en is verweerder dus niet uitgegaan van de juiste feiten, heeft hij de feiten niet correct beoordeeld en is hij op basis hiervan tot een kennelijk onredelijk besluit gekomen.

30. Doordat verweerder tevens enerzijds wel toegeeft dat verzoeker reeds lang, met name 22 jaar lang in het land verblijft, en dit wellicht bij een terugkeer de nodige aanpassingsproblemen zal veroorzaken en dat het begrijpelijk is dat verzoeker in België menige vriendschappen heeft opgebouwd en zijn sociale leven zich hier afspeelt en anderzijds botweg op cynische wijze stelt dat hij toch nog sterke banden heeft met Turkije en zou moeten terugkeren omwille van zijn persoonlijk gedrag (dat zoals hierboven uiteengezet onder het eerste en tweede middel niet in concreto wordt bewezen) en dat dit probleem aan hem te wijten is, schendt hij het redelijkheid en proportionaliteitsbeginsel.

Het middel is derhalve ernstig en gegrond.

Reden waarom de bestreden beslissing als onwettig en ongegrond nietig moet worden verklaard."

3.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

"In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van: - Art. 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet - Art. 62 van de Vreemdelingenwet - Art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Betreffende de vermeende schending van art. 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en van art. 62 Vreemdelingenwet, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven verrat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven verrat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, verrat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978- 79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld. Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan de Staatssecretaris terecht beslist heeft het verblijfsrecht van de verzoekende partij in te trekken met bevel om het grondgebied te verlaten inreisverbod gedurende 10 jaar en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd. Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de beschouwingen van verzoekende partij niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het eerste middel van verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is.

Voor het geval de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hier toch anders over zou denken en dus louter subsidiair, merkt de verweerder bijkomend nog op dat de beschouwingen die in de uiteenzetting van verzoekende partij voorkomen bovendien niet pertinent zijn.

De verzoekende partij voert aan dat er in de bestreden beslissing geen ernstige redenen voor het nemen van de bestreden beslissing uiteen gezet worden en meer nog, dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie faalt de opgeworpen ernstige redenen in zijn beslissing concreet met zichtbare bewijzen aan te tonen.

De kritiek van de verzoekende partij kan niet worden aangenomen.

Artikel 22, §1, 1-3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: § 1. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

1° de gevestigde onderdaan van een derde land;

2° de onderdaan van een derde land die de status van langdurig ingezetene in het Rijk geniet;

3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op erg gedegen wijze is gemotiveerd waarom de verzoekende partij geacht wordt een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving te zijn.

De bestreden beslissing maakt hieromtrent uitdrukkelijk melding van de volgende elementen: “Op 27/07/2021 stelde de Veiligheid van de staat (VSSE) een nota op (vrije vertaling) gezien u sinds 2006 bij hun dienst gekend bent in het kader van een wettelijke bevoegdheid inzake extremisme. Destijds kwam u voor in de ledenlijst van de VZW El Gazali, het Belgische hoofdcentrum van de Turkse Hezbollah. Daarnaast maakte u, naast de functies die u bekleedde voor de Turkse Hezbollah op Europees niveau, deel uit van het bestuur van de El Gazalli moskee van 2010 tot 2015, wat een overtuigend niveau van verantwoordelijkheden voor de beweging aantoonde. Heden bent u nog steeds betrokken bij commerciële activiteiten waarbij Hezbollah-activisten betrokken zijn. Omwille van deze elementen beschouwt de VSSE u als een organisator van de Turkse Hezbollah, op zijn minst voor België.

De VSSE duidt met deze term de personen aan die steun bieden aan extremistische activiteiten door middel van een logistieke, financiële of technische steun of door het ter beschikking stellen van een netwerk van contacten. U ging de voorbije jaren frequent naar Turkije namelijk in 2018, 2020 en 2021. De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat (vrije vertaling) de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, folteringen) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, IhyaDer) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd “Shidleri Anma” genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen “jihad” en sharia”, voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering.

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RVV 27 maart 2018, n° 241.138).

Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg 8/25 t. Panagiotis Tsakouridis, C145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78).”

Specifiek in het kader van huidige zaak heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie dus op basis van diverse nota's van de Staatsveiligheid vastgesteld dat de verzoekende partij:

- sinds 2006 gekend staat bij de VSSE in het kader van zijn bevoegdheden inzake extremisme;
- lid en verantwoordelijke is van de Turkse Hezbollah;
- in 2006 geregistreerd werd als een van de leden van de moskee EL GAZALLI, het eerste en belangrijkste centrum van de Turkse Hezbollah in België;
- de Turkse Hezbollah de neiging heeft om ernstige criminele feiten van haar leden te minimaliseren of te ontkennen ;
- de Turkse Hezbollah nooit het geweld heeft afgezworen, en dat in het verleden meermaals gebruikt heeft ;
- tot op de dag van vandaag worden in Turkije aanslagen gepleegd door entiteiten die gelinkt zijn aan de Turkse Hezbollah ;
- de beweging gebruikt een oorlogsretoriek ;
- er wordt opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging;
- de ideologie van de Turkse Hezbollah is (nog steeds) gericht op de begrippen jihad en sharia, met het oog op de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije;
- ...

Verweerder stelt vast dat door de Staatssecretaris aldus op gedegen wijze is overwogen dat uit de nota's van de Staatsveiligheid blijkt dat de verzoekende partij een belangrijke rol speelt in een beweging, die 1)

het geweld niet schuwt, 2) met het oog op het ultieme doel: de vestiging van een echte Islamitische Staat, waarbij 3) ook in België wordt opgeroepen tot de jihad en propaganda wordt verspreid.

Het loutere feit dat de verzoekende partij van oordeel is dat voormelde overwegingen niet volstaan, dit op dat in toepassing van artikel 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet zou kunnen worden besloten tot de beëindiging van het verblijf, volstaat uiteraard niet om afbreuk te doen aan de deugdelijkheid van de bestreden beslissing.

Verweerder verwijst in dit kader naar de memorie van toelichting, waarin op erg omstandige wijze toelichting wordt verschaft nopens de betekenis van “redenen van openbare orde of nationale veiligheid” en waaruit blijkt dat de Staatssecretaris steeds in elk individueel geval dient te motiveren waarom er sprake is van deze of gene ernstige redenen van nationale veiligheid: “Het begrip “redenen van openbare orde of nationale veiligheid” is overigens rechtstreeks uit die richtlijnen gehaald. Het vervangt het begrip van “schade” dat in de huidige regeling van de terugwijzing en de uitzetting voorkomt. Het doel is duidelijk van de huidige praktijk af te zien. De vreemdelingen die veroordeeld zijn geweest of op heterdaad zijn betrapt, zullen dus niet meer de enige betrokkenen zijn. Volgens de door het Hof van Justitie ontwikkelde interpretatiebeginselen is het zo dat indien de toepasselijke Europese akte sommige begrippen die erin voorkomen niet omschrijft, hun betekenis en hun strekking moeten worden bepaald door rekening te houden met hun gewone betekenis in de omgangstaal, met de context waarin ze worden gebruikt en met de doelstellingen van de reglementering waartoe ze behoren. Ze moeten restrictief worden geïnterpreteerd als ze 9/25 afwijking van een principe toestaan. De overwegingen van de Europese akte kunnen ook opheldering verschaffen. (Arrest Zh. en O., van 11 juni 2015, C-554/13, ECLI:EU:C:2015:377, punt 42; arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 58 en vermelde rechtspraak). Zo geven sommige richtlijnen inzake legale migratie in hun preambule aan dat het begrip “openbare orde” de veroordeling wegens het plegen van een ernstig misdrijf kan omvatten en dat de begrippen “openbare orde” en “binnenlandse veiligheid” tevens gevallen omvatten van behoren tot of steun verlenen aan een vereniging die het terrorisme steunt of ook nog het feit extremistische doelstellingen te huldigen of te hebben gehuldigd (14e overweging, van richtlijn 2003/86/EG; 8e overweging van richtlijn 2003/109/EG; 36e overweging van richtlijn 2016/801/EU). Het Hof van Justitie heeft trouwens de begrippen “openbare orde” en “nationale veiligheid” geïnterpreteerd, op het gebied van migratie en asiel. Uit zijn rechtspraak blijkt dat “[...] de lidstaten weliswaar in wezen vrij blijven om de eisen van de openbare orde af te stemmen op hun nationale behoeften, die per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen [...]”. Maar “[...] in de context van de Unie, met name omdat zij een afwijking rechtvaardigen van een verplichting die bedoeld is om de eerbiediging van de grondrechten van derdelanders bij hun verwijdering uit de Unie te verzekeren (moeten deze eisen) restrictief worden opgevat, zodat de inhoud ervan niet eenzijdig door de onderscheiden lidstaten kan worden bepaald zonder controle door de instellingen van de Unie.”. Zo veronderstelt het begrip openbare orde, als het tot doel heeft een afwijking van een principe te rechtvaardigen, “[...] hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.” (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak; arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak). Het Hof heeft het begrip “nationale veiligheid” al moeten interpreteren. Het doelt op de binnenlandse veiligheid en de buitenlandse veiligheid. Het omvat namelijk “[...] de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame coëxistentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen [...]”. (arrest H.T., 24 juni 2015, C 373/13, EU:C:2015:413, punt 78 en vermelde rechtspraak). Het begrip “openbare veiligheid” komt ook in sommige richtlijnen voor en de strekking ervan is ook al verduidelijkt door het Hof van Justitie. Uit zijn rechtspraak blijkt dat de “openbare veiligheid” en de “nationale veiligheid” equivalent zijn; zij duiden exact dezelfde realiteit aan en zijn dus onderling verwisselbaar. (arrest Tsakouridis, 23 november 2010, C-145/09, EU:C:2010:708, punten 41 tot 45 en geciteerde rechtspraak arrest H.T., 24 juni 2015, C 373/13, EU:C:2015:413, punten 76 tot 78). In het kader van de zaak H.T. moest het Hof het begrip “nationale veiligheid”, dat vermeld wordt in artikel 24, § 1, van de richtlijn 2004/83/EG, van 29 april 2004, inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, interpreteren. De richtlijn 2011/95/EU, die deze richtlijn vervangen heeft, heeft deze bepaling grosso modo hernomen in zijn artikel 24, § 1. Om de inhoud van het begrip “nationale veiligheid” te preciseren heeft het Hof zich gebaseerd op de jurisprudentie die het gewijd heeft aan het begrip “nationale veiligheid” en die in andere richtlijnen, in het bijzonder in de richtlijn 2004/38/EG, gebruikt werd. Het Hof heeft het begrip “nationale veiligheid” op identieke wijze gedefinieerd. Het Hof heeft het volgende verklaard: “[...], dient met betrekking tot de specifieke vraag van de verwijzende rechter 10/25 of steun aan een terroristische vereniging een van de “dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde” in de zin van artikel

24, lid 1, van richtlijn 2004/83 kan zijn, in herinnering te worden gebracht dat de begrippen “nationale veiligheid” of “openbare orde” niet zijn gedefinieerd in die bepaling. Daarentegen heeft het Hof wel reeds de gelegenheid gehad de begrippen “openbare veiligheid” en “openbare orde” in de artikelen 27 en 28 van richtlijn 2004/38 uit te leggen. Al streeft deze richtlijn andere doelen na dan richtlijn 2004/83 en al blijven de lidstaten vrij om de eisen van de openbare orde en de openbare veiligheid af te stemmen op hun nationale behoeften, die per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen (arrest I., C 348/09, EU:C:2012:300, punt 23 en aldaar aangehaalde rechtspraak), dit neemt niet weg dat de omvang van de bescherming die een samenleving aan haar fundamentele belangen wenst te bieden, niet mag verschillen naargelang van de juridische status van de persoon die deze belangen schaadt. Voor de uitlegging van het begrip “dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde” in de zin van artikel 24, lid 1, van richtlijn 2004/83 dient er dus om te beginnen rekening mee te worden gehouden dat reeds is geoordeeld dat het begrip “openbare veiligheid” in de zin van artikel 28, lid 3, van richtlijn 2004/38 zowel de interne als de externe veiligheid van een lidstaat dekt (zie met name arrest Tsakouridis, C 145/09, EU:C:2010:708, punt 43 en aldaar aangehaalde rechtspraak) en dat bijgevolg de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de openbare veiligheid in gevaar kunnen brengen (arrest Tsakouridis, C 145/09, EU:C:2010:708, punt 44). Voorts heeft het Hof in deze context ook geoordeeld dat het begrip “dwingende redenen van openbare veiligheid” in de zin van genoemd artikel 28, lid 3, niet alleen een aantasting van de openbare veiligheid veronderstelt, maar ook veronderstelt dat deze aantasting bijzonder ernstig is, hetgeen tot uiting komt door het gebruik van de woorden “dwingende redenen” (arrest Tsakouridis, C 145/09, EU:C:2010:708, punt 41).” (arrest H.T., 24 juni 2015, C 373/13, EU:C: 2015:413, punten 76 tot 78). Aangezien de begrippen “nationale veiligheid” en “openbare veiligheid” dezelfde strekking hebben, zijn er geen juridische gevolgen verbonden aan het feit dat men eerder het eerste begrip dan het tweede begrip gebruikt.” (Parl. St. Kamer 2016-2017, DOC54 2215/001, p. 19-22) (eigen markering)

Het loutere feit dat de begrippen “openbare orde” en “nationale veiligheid” doorheen de rechtspraak van het Hof van Justitie restrictief worden geïnterpreteerd, doet geen afbreuk aan het feit dat de Staatssecretaris vermocht vast te stellen dat het gedrag van de verzoekende partij (i.e. haar rechtstreekse betrokkenheid bij een beweging die de jihad promoot en de stichting van een Islamitische Staat propageert) een ernstig gevaar impliceert voor een fundamenteel belang van de samenleving. Het volstaat in dit kader wel degelijk dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie elementen worden aangebracht, dewelke gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling én waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving kan blijken. Verweerder benadrukt in dit kader dat de VSSE een gespecialiseerde instanties betreft.

Indien een dergelijke instantie in haar verslaggeving op ondubbelzinnige wijze vaststelt dat er een ernstige, actuele én reële bedreiging uitgaat van de persoon van de verzoekende partij, vermag de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich wel degelijk op deze rapporten te steunen, zonder dat de Staatssecretaris er vervolgens toe gehouden is om zelf bijkomend onderzoek te voeren naar de concrete uitspraken/gedragingen van de verzoekende partij.

De verzoekende partij beweert weliswaar dat zij geen lid zou zijn van de Turkse Hezbollah, meer nog, zij betwist dat de Turkse Hezbollah überhaupt bestaat. Doch op basis van de voorliggende verslaggeving van de Staatsveiligheid vermocht de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wel degelijk in alle redelijkheid te besluiten tot een gevaar voor de nationale veiligheid in hoofde van de verzoekende partij. Zie ook: “Daar verweerder zich informeerde omtrent het actuele gevaar dat verzoeker kon vormen en het OCAD op 8 augustus 2017 de eerdere evaluatie dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omwille van zijn intentie om te schaden, zijn capaciteit om actie te ondernemen, zijn gevechtsservaring, zijn banden met het Kaukasisch emiraat, het gegeven dat hij voor deze groep aan fondsenwerving doet en hij extremistische milieus blijft frequenteren bevestigde, maakt verzoeker door erop te wijzen dat “de feiten [...] dateren van 2013 en 2014” niet aannemelijk dat verweerder het actueel karakter van het gevaar dat hij vormt foutief beoordeelde. Verzoekers betoog dat “een mogelijke dreiging” onvoldoende is om, met toepassing van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet, een einde te stellen aan zijn verblijfsrecht gaat voorbij aan het feit dat verweerder met zijn uitvoerige motivering duidelijk heeft aangegeven dat er van verzoeker een reële dreiging uitgaat. Er wordt geenszins aannemelijk gemaakt dat verweerder enig door verzoeker als relevant omschreven gegeven onterecht buiten beschouwing heeft gelaten en verzoeker kan, gelet op de bewoordingen van de motivering, niet worden gevolgd in zijn bewering dat niet blijkt dat zijn persoonlijk gedrag tijdens zijn verblijf in België werd beoordeeld.” (RvV nr. 217 728 van 28.02.2019) (eigen markering)

De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift aan dat de VSSE zich zou onthouden van het voorleggen van concrete en zichtbare bewijzen. De verzoekende partij lijkt middels dergelijke kritiek te beogen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een feitelijke herbeoordeling zou maken van het

door de Staatsveiligheid weerhouden gevaar in hoofde van de verzoekende partij. Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door verzoekende partij gevraagde beoordeling uiteraard kan niet maken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel of de Staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820).

In dit kader kan enkel worden gesteld dat het allerm minst kennelijk onredelijk is van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om zich op de zeer recente verslaggeving van de Staatsveiligheid te steunen, dit om te besluiten dat de verzoekende partij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

De verzoekende partij verwijst naar het administratief dossier van dhr. I. S. (..) en zet in haar betoog uiteen dat de familierechtbank en het Hof van Beroep in dit dossier geoordeeld hebben dat een nota van de VSSE als onvoldoende aannemelijk bewijsstuk gewaardeerd wordt, alsook dat het voorgelegde facebookbericht en de video-opname voor het opgeworpen gevaar voor de nationale veiligheid en openbare orde de beroepsrechter niet overtuigd hebben. De verzoekende partij vergelijkt de eigen situatie dus met de situatie van dhr. I. S. (..) en stelt dat de Staatssecretaris bij de beoordeling in casu exact dezelfde argumenten gebruikt, met overname van identiek dezelfde paragrafen en motivering. Ze concludeert hieruit dat aangezien de Staatssecretaris de bestreden beslissing bij dhr. I. S. (..) ingetrokken heeft na het arrest van het Hof, de nota dd. 03.11.2020 van de VSSE niet meer relevant zou zijn. Vooreerst laat de verweerder gelden dat elke zaak door de Dienst afzonderlijk en persoonlijk beoordeeld wordt. Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is daartoe gehouden, te meer nu een arrest van het Hof van Beroep met betrekking tot een andere persoon in casu geen gezag van gewijsde heeft. Ook de Dienst Vreemdelingenzaken was bovendien geen partij in de procedure tot toekenning van de Belgische nationaliteit aan dhr. S. (..). Voorts laat de verweerder op de kritiek van de verzoekende partij gelden dat niet dienstig verwezen kan worden naar het administratief dossier en de gevoerde procedure in hoofde van dhr. S. (..). Het Hof van Beroep had immers beslist dhr. S. (..) het recht op de Belgische nationaliteit toe te kennen. De verweerder verwijst hierbij naar haar enige bijgevoegde stuk bij onderhavige nota waaruit blijkt dat het arrest van het Hof van Beroep waarin de Belgische nationaliteit aan dhr. I. S. (..) werd toegekend noch aan de Staatssecretaris werd overgemaakt, noch aan de gemeente waarin dhr. S. (..) verblijft, waardoor de Staatssecretaris bij het nemen van de beslissing hier geen kennis van had. De Staatssecretaris heeft dan, louter omdat dhr. S. (..) de Belgische nationaliteit verkregen had, zijn beslissing ingetrokken. Bovendien is het zo dat wanneer het Hof van Beroep oordeelt dat dhr. I. S. (..) recht heeft op de Belgische nationaliteit, de Staatssecretaris elke bevoegdheid verliest (nu dhr. S. (..) als Belg niet langer als een vreemdeling kan worden aanzien). De verwijzing en vergelijking van de verzoekende partij met de situatie van dhr. S. (..) gaat dan ook niet op is dan ook compleet irrelevant bij de beoordeling in casu. De redenering van de verzoekende partij is dan ook pertinent onjuist. De beslissing met betrekking tot dhr. S. (..) werd immers ingetrokken omwille van het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, niet omwille van het feit dat de nota van de VSSE niet meer relevant zou zijn.

De verweerder merkt in dit kader nog op dat de bevoegdheden van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie strikt te onderscheiden zijn van de gebeurlijke bevoegdheden van de familierechtbank en het Hof van Beroep. Enkel de Staatssecretaris kan en mag beoordelen of voornoemde nota's van het VSSE blijk geven van een gevaar voor de openbare orde, en van die aard zijn dat het verblijfsrecht kan worden beëindigd / een inreisverbod kan worden opgelegd. Waar de verzoekende partij voorhoudt dat dezelfde argumentatie gebruikt wordt als bij de bestreden beslissing in het dossier van dhr. S. (..), laat verweerder gelden dat dit gegeven niet onlogisch is gezien beide personen betrokken waren bij dezelfde feiten waarvoor de VSSE een nota heeft opgesteld. Beide personen waren lid van dezelfde organisatie en bestuurder van dezelfde moskee. Het is dan ook evident dat de bewoordingen in beide bestreden beslissingen gelijkaardig zijn.

Voorts houdt de verzoekende partij voor dat door de Staatssecretaris verwezen wordt naar een nieuw argument, zijnde de facebookpagina van de vzw El Gazali waarop een evenement werd georganiseerd. De verzoekende partij stelt dat zij niet weet wat hiermee bedoeld wordt en dat evenmin wordt aangetoond in hoeverre dit element een gevaar zou vormen voor de openbare orde. De verzoekende partij zet vervolgens in een lang betoog uiteen dat de Turkse Hezbollah niet meer zou bestaan en verwijt de Staatssecretaris dat hij geen bewijzen voorlegt die het tegendeel aantonen. Zij beweert dat aangezien de Turkse Hezbollah niet bestaat, en dat de vzw El Gazali helemaal niet als een terroristische organisatie beschouwd kan worden.

Het bestaan en de aard van de organisatie Turkse Hezbollah kan evenwel niet ernstig worden betwist. De verzoekende partij legt zelf geen enkel concreet bewijs voor van het feit dat de Turkse Hezbollah niet (meer) zou bestaan.

Verweerder benadrukt opnieuw dat de Staatsveiligheid een gespecialiseerde instanties betreft. Met haar beweringen gaat de verzoekende partij in tegen de inlichtingen en onderzoeken van een gespecialiseerde dienst die tot doel heeft dergelijke organisaties zoals de Turkse Hezbollah te onderzoeken. Indien een dergelijke instantie zoals de VSSE in haar verslaggeving op ondubbelzinnige wijze vaststelt dat er een ernstige, actuele én reële bedreiging uitgaat van de persoon van de verzoekende partij én van de organisatie waar zij deel uitmaakt, vermag de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich wel degelijk op deze rapporten te steunen, zonder dat de Staatssecretaris er vervolgens toe gehouden is om zelf bijkomend onderzoek te voeren naar de concrete uitspraken/gedragingen van de verzoekende partij.

Zie in dit kader rechtspraak in verband met de eveneens gespecialiseerde organisatie OCAD: "Daar verweerder zich informeerde omtrent het actuele gevaar dat verzoeker kon vormen en het OCAD op 8 augustus 2017 de eerdere evaluatie dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omwille van zijn intentie om te schaden, zijn capaciteit om actie te ondernemen, zijn gevechtservaring, zijn banden met het Kaukasisch emiraat, het gegeven dat hij voor deze groep aan fondsenwerving doet en hij extremistische milieus blijft frequenteren bevestigde, maakt verzoeker door erop te wijzen dat "de feiten [...] dateren van 2013 en 2014" niet aannemelijk dat verweerder het actueel karakter van het gevaar dat hij vormt foutief beoordeelde. Verzoekers betoog dat "een mogelijke dreiging" onvoldoende is om, met toepassing van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet, een einde te stellen aan zijn verblijfsrecht gaat voorbij aan het feit dat verweerder met zijn uitvoerige motivering duidelijk heeft aangegeven dat er van verzoeker een reële dreiging uitgaat. Er wordt geenszins aannemelijk gemaakt dat verweerder enig door verzoeker als relevant omschreven gegeven onterecht buiten beschouwing heeft gelaten en verzoeker kan, gelet op de bewoordingen van de motivering, niet worden gevolgd in zijn bewering dat niet blijkt dat zijn persoonlijk gedrag tijdens zijn verblijf in België werd beoordeeld." (RvV nr. 217 728 van 28.02.2019) (eigen markering)

In dit verband benadrukt de verweerder opnieuw dat het de Raad niet toekomt een feitelijke herbeoordeling te maken van het door de Staatsveiligheid weerhouden gevaar in hoofde van de verzoekende partij.

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door verzoekende partij gevraagde beoordeling uiteraard kan niet maken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel of de Staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820).

In dit kader kan enkel worden herhaald dat het allerminst kennelijk onredelijk is van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om zich op de zeer recente verslaggeving van de Staatsveiligheid te steunen, dit om te besluiten dat de verzoekende partij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.

2.2.2. Betreffende het tweede middel

In een tweede middel beroept verzoekende partij zich op een schending van: - Art. 23, §1 van de Vreemdelingenwet - Art. 62 van de Vreemdelingenwet - Art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Betreffende de vermeende schending van art. 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en van art. 62 Vreemdelingenwet, laat de verweerder opnieuw gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven verrat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven verrat in de bestreden beslissing. De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, verrat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid

betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978- 79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld. Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie terecht beslist heeft het verblijfsrecht van de verzoekende partij in te trekken met bevel om het grondgebied te verlaten inreisverbod gedurende 10 jaar en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd. Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de beschouwingen van verzoekende partij niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het eerste middel van verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is.

Voor het geval de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hier toch anders over zou denken en dus louter subsidiair, merkt de verweerder bijkomend nog op dat de beschouwingen die in de uiteenzetting van verzoekende partij voorkomen bovendien niet pertinent zijn.

De verzoekende partij beweert in haar verzoekschrift dat de Staatssecretaris zijn beslissing volledig gebaseerd zou hebben op de nota's van de VSSE en stelt dat de Staatssecretaris deze nota's verkeerdelijk en met kwade bedoelingen gebruikt. Zij houdt voor dat in de nota's nergens zou worden gesteld dat de verzoekende partij een werkelijk, actueel en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving en dat zij daarom dringend het land zou moeten worden uitgezet. De kritiek van de verzoekende partij kan niet worden aangenomen.

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten. Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

In antwoord op de aantijgingen van de verzoekende partij, herhaalt de verweerder dat de VSSE, specifiek in het kader van huidige zaak, bepaalt dat de verzoekende partij:

- sinds 2006 gekend staat bij de Dienst in het kader van zijn bevoegdheden inzake extremisme;
- lid en verantwoordelijke is van de Turkse Hezbollah - in 2006 geregistreerd werd als een van de leden van de moskee EL GAZALLI, het eerste en belangrijkste centrum van de Turkse Hezbollah in België;
- de Turkse Hezbollah de neiging heeft om ernstige criminele feiten van haar leven te minimaliseren of te ontkennen ;
- de Turkse Hezbollah nooit het geweld heeft afgezworen, dat in het verleden meermaals gebruikt werd ;
- tot op de dag van vandaag worden in Turkije aanslagen gepleegd door entiteiten die gelinkt zijn aan de Turkse Hezbollah ;
- de beweging gebruikt een oorlogsretoriek ;
- er wordt opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging ;
- de ideologie van de Turkse Hezbollah is (nog steeds) gericht op de begrippen jihad en sharia, met het oog op de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije.

- ...

De verzoekende partij kan dus niet dienstig voorhouden dat uit de nota's van de VSSE niet zou blijken dat zij een gevaar vormt voor de openbare orde.

Waar de verzoekende partij bekritiseert dat de nota's van de VSSE niet zouden vermelden dat zij dringend het land moet worden uitgezet, laat de verweerder gelden dat de verzoekende partij totaal de bevoegdheden van de te onderscheiden instanties miskent.

Het komt de VSSE immers niet toe te oordelen of een persoon al dan niet het land dient te verlaten. Dergelijke beoordeling behoort uitsluitend tot de bevoegdheid van (de gemachtigde van) de

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie. De bevoegdheid van de VSSE bestaat eruit om zijn nota's aan te geven of bepaalde personen al dan niet een bedreiging vormen voor de openbare orde zodat op die manier de nationale en openbare veiligheid gewaarborgd kan worden.

Voorts houdt de verzoekende partij nog voor dat, aangezien uit de nota dd. 27.07.2021 van de VSSE blijkt dat de verzoekende partij bij de VSSE gekend staat sedert 2006, niet ingezien kan worden waarom zo lang gewacht werd om maatregelen te nemen tegen de verzoekende partij.

In dit kader valt redelijkerwijs niet in te zien welk belang de verzoekende partij zou kunnen laten gelden bij haar argumentatie, dat haar verblijf reeds veel eerder had moeten worden beëindigd, indien zij als een gevaar voor de nationale veiligheid wordt beschouwd.

Het kan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie hoe dan ook niet ernstig ten kwade worden geduid dat niet over één nacht ijs gegaan wordt bij het beëindigen van het verblijfsrecht van een familielid van een Unieburger, doch dat integendeel op gedegen wijze wordt nagegaan of er daadwerkelijk sprake is van een werkelijke, voldoende ernstige én actuele dreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Eén en ander klemt des te meer nu artikel 22 en 23 van de Vreemdelingenwet pas werden ingevoerd bij de Wet van 24.02.2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken.

Verweerder besluit dat, indien de Staatsveiligheid in rapporten uit 2020 en 2021 vaststelt dat de verzoekende partij een prominente rol speelt binnen een gewelddadige beweging, dewelke bovendien ook in België propaganda verspreidt voor de oprichting van een Islamitische Staat, allerm minst kennelijk onredelijk wordt besloten tot de beëindiging van het verblijf om dwingende redenen van nationale veiligheid.

De verzoekende partij stelt vervolgens dat de VSSE geen enkel concreet, werkelijk, actueel en voldoende ernstig bewijs voorlegt van de "bedreiging" of van hun beweringen. Meer nog, de VSSE zou zich baseren op vermoedens in zijn nota's en deze vermoedens kunnen derhalve niet voor de Belgische rechtbanken worden gebruikt als concreet zichtbaar en nauwkeurig en objectief bewijsstuk. Wat betreft bovenstaande kritiek van de verzoekende partij, kan de verweerder dienstig verwijzen naar wat in het eerste middel uiteen gezet werd.

Verweerder benadrukt opnieuw dat de Staatsveiligheid een gespecialiseerde instanties betreft die tot doel heeft onderzoek te doen naar personen die een mogelijke dreiging vormen voor de openbare orde en de nationale veiligheid. Indien een dergelijke instantie in haar verslaggeving op ondubbelzinnige wijze vaststelt dat er een ernstige, actuele én reële bedreiging uitgaat van de persoon van de verzoekende partij, vermag de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich wel degelijk op deze rapporten te steunen, zonder dat de Staatssecretaris er vervolgens toe gehouden is om zelf bijkomend onderzoek te voeren naar de concrete uitspraken/gedragingen van de verzoekende partij. Zie in dit kader rechtspraak in verband met de eveneens gespecialiseerde organisatie OCAD: "Daar verweerder zich informeerde omtrent het actuele gevaar dat verzoeker kon vormen en het OCAD op 8 augustus 2017 de eerdere evaluatie dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omwille van zijn intentie om te schaden, zijn capaciteit om actie te ondernemen, zijn gevechtservaring, zijn banden met het Kaukasisch emiraat, het gegeven dat hij voor deze groep aan fondsenwerving doet en hij extremistische milieus blijft frequenteren bevestigde, maakt verzoeker door erop te wijzen dat "de feiten [...] dateren van 2013 en 2014" niet aannemelijk dat verweerder het actueel karakter van het gevaar dat hij vormt foutief beoordeelde. Verzoekers betoog dat "een mogelijke dreiging" onvoldoende is om, met toepassing van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet, een einde te stellen aan zijn verblijfsrecht gaat voorbij aan het feit dat verweerder met zijn uitvoerige motivering duidelijk heeft aangegeven dat er van verzoeker een reële dreiging uitgaat. Er wordt geenszins aannemelijk gemaakt dat verweerder enig door verzoeker als relevant omschreven gegeven onterecht buiten beschouwing heeft gelaten en verzoeker kan, gelet op de bewoordingen van de motivering, niet worden gevolgd in zijn bewering dat niet blijkt dat zijn persoonlijk gedrag tijdens zijn verblijf in België werd beoordeeld." (RvV nr. 217 728 van 28.02. 2019) (eigen markering)

In dit verband herhaalt de verweerder opnieuw dat het de Raad niet toekomt een feitelijke herbeoordeling te maken van het door de Staatsveiligheid weerhouden gevaar in hoofde van de verzoekende partij. Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door verzoekende partij gevraagde beoordeling uiteraard kan niet maken.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel of de Staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820).

In dit kader kan enkel worden herhaald dat het allerm minst kennelijk onredelijk is van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om zich op de zeer recente verslaggeving van de Staatsveiligheid te steunen, dit om te besluiten dat de verzoekende partij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Waar de verzoekende partij kritiek heeft op de werkwijze van de VSSE, laat de verweerder gelden dat zij, nog los van het feit dat zij niet aantoon t hoe de Staatssecretaris eventueel gedetailleerde informatie kan verkrijgen of daar toegang tot zou krijgen, niet aantoon t dat de informatie die de VSSE verzameld heeft zomaar kan worden meegedeeld in het kader van onderhavige procedure.

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie heeft zich dan ook allerm minst kennelijk onredelijk gebaseerd op de nota's van de gespecialiseerde instantie die uitsluitend opgericht werd tot doel de openbare orde en de nationale veiligheid te waarborgen.

Vervolgens zet de verzoekende partij een lang betoog uiteen over het feit dat België een rechtsstaat is en dat de wet in ons land superieur is aan de politie, het leger, inlichtingen- en veiligheidsdiensten en andere staatsinstellingen. Zij vergelijkt België met andere landen en verwijst hiervoor naar staten zoals Rusland, Iran, Kazachstan, Egypte en Turkije aan die (in het verleden) geen rechtstaat zouden (geweest) zijn. Zij stelt dat indien de Staatssecretaris afgaat op de inlichtingen die de VSSE hem verschaft, zij de scheiding der machten zou schenden, alsook art. 149 van de Grondwet.

De verweerder merkt op dat dit betoog van de verzoekende partij, waarin zij onder andere de situatie van inlichtingendienst met betrekking tot de Koerden in Turkije uiteenzet en zij voorhoudt dat de rechtbanken in België niet zoals in Turkije af mogen afgaan op wat de inlichtingendienst meedeelt, totaal niet pertinent is. Deze uiteenzetting heeft louter tot doel een sfeerschepping te creëren en heeft allerm minst betrekking op het dossier in casu. De verweerder zal hier dan ook niet dieper op ingaan. De verweerder merkt in dit kader enkel nog op wat reeds twee maal hoger uiteenzet werd en laat derhalve opnieuw gelden dat de VSSE een gespecialiseerde instantie betreft die in België opgericht werd met het uitsluitend doel om de openbare orde en nationale veiligheid te waarborgen.

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie heeft zich dan ook allerm minst kennelijk onredelijk gebaseerd op de informatie die deze gespecialiseerde instantie hem verschaft. De verzoekende partij kan niet dienstig voorhouden. De kritiek van de verzoekende partij is dan ook volstrekt niet ernstig.

Tot slot verwijst de verzoekende partij naar het zogezegd mijlpaalarrest nr. 108/2019 van het Grondwettelijk Hof dd. 03.07.2019 waaruit zij zou afleiden dat het loutere feit dat een negatief advies van de Staatsveiligheid bestaat, op zich niet betekent dat de verzoekende partij een actuele, werkelijke en voldoende ernstige dreiging vormt voor de nationale veiligheid en de openbare orde en dat daaruit zou volgen dat het aannemelijk is dat een concreet bewijs geleverd is in de zin van art. 22 en 23 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij citeert het arrest als volgt: "(...) Het loutere feit dat een negatief advies van de Staatsveiligheid bestaat, is geen gewichtig feit. Dit dient inhoudelijk beoordeeld te worden bij de beoordeling van de gegrondheid van het negatief advies"

De verweerder repliceert hierop in die zin dat, los van het feit dat dit citaat niet in het bovenvermelde arrest teruggevonden kan worden, niet uit het arrest afgeleid kan worden dat een negatief advies van de Staatsveiligheid geen gewichtig feit zou uitmaken. Het bovenvermeld arrest werd uitgesproken naar aanleiding van een prejudiciële vraag die gesteld werd door de familierechtbank bij de rechtbank van eerste aanleg te Namen waarbij in het kader van een procedure tot nationaliteitsverklaring het Openbaar Ministerie zich bij het opstellen van haar advies gebaseerd had op een (bondig) negatief advies van de Staatsveiligheid. De Staatsveiligheid stelde onder andere dat de betrokken persoon tekenen van radicalisering zou vertonen, hij talrijke contacten met extremistische kringen zou hebben en dat hij onder toezicht staat van de LTF Ops NAMUR. In de overweging B4 van desbetreffend arrest staat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, het volgende: "B.4. Uit het voormelde artikel 15, § 3, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit volgt dat het openbaar ministerie een negatief advies « kan » uitbrengen, en uit artikel 15, § 4, dat dit advies met redenen moet zijn omkleed. Het openbaar ministerie is dus niet verplicht de inlichtingen die het van de Veiligheid van de Staat ontvangt, te volgen. Overigens doet de familierechtbank waarbij de persoon die een negatief advies heeft gekregen zijn dossier aanhangig heeft gemaakt, luidens artikel 15, § 5, van hetzelfde Wetboek, uitspraak, bij een met redenen omklede beslissing en na de belanghebbende te hebben gehoord, over het negatief advies bedoeld in artikel 15, § 3. De prejudiciële vraag betreft in werkelijkheid de toepassing, op het geschil, van de in het geding zijnde bepaling en niet de bestaanbaarheid ervan met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens."

Uit deze overweging kan enkel afgeleid worden dat het Openbaar Ministerie niet verplicht is de inlichtingen die het van de VSSE ontvangt, te volgen. Hieruit kan dus, a contrario wat de verzoekende partij voorhoudt, afgeleid worden dat een negatief van de Staatsveiligheid op zich dus wél een belangrijk element vormt om uit te maken of de persoon in casu al dan niet een gevaar vormt voor de openbare orde en de nationale veiligheid – weze het dat het geen bindend karakter heeft. Los van het feit dat de procedure waarover een

prejudiciële vraag aan het Hof gesteld werd een andere procedure betreft dan de procedure in casu, kan de verweerder wel stellen dat de Staatssecretaris in casu wel degelijk kon oordelen dat de nota van de Staatsveiligheid een belangrijk element is om te besluiten dat er sprake is van een bedreiging voor de openbare orde en de nationale veiligheid. De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie heeft dan ook allerm minst kennelijk onredelijk besloten het verblijfsrecht van de verzoekende partij in te trekken met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod gedurende de 10 jaar op te leggen. Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen.

2.2.3. *Betreffende het derde middel* In een derde middel beroept verzoekende partij zich op een schending van: - Het zorgvuldigheidsbeginsel - Het evenredigheidsbeginsel - Het proportionaliteitsbeginsel - De rechten van verdediging conform art. 6 EVRM Tevens zou er sprake zijn van machtsafwending en machtsmisbruik.

In haar derde middel verwijst de verzoekende partij naar haar tweede middel in die zin dat zij verwijst naar de vermeende schending van art. 23 van de Vreemdelingenwet. Zij stelt dat, omdat de Staatssecretaris zijn beslissing louter op de nota's van de VSSE zou baseren, de Staatssecretaris de nota's van de VSSE misbruikt en deze afwendt van hun doel waardoor de verweerder machtsafwending en machtsmisbruik pleegt.

Met betrekking tot deze aantijgingen, verwijst de verweerder naar wat zij in het tweede middel uiteengezet heeft. Uit de overwegingen in het tweede middel blijkt duidelijk dat er geen sprake is van een schending van art. 23 van de Vreemdelingenwet. B

bijgevolg kan de verzoekende partij ook niet dienstig voorhouden dat er sprake zou zijn van machtsafwending en machtsmisbruik. Waar de verzoekende partij beweert dat de Staatssecretaris louter willekeurig optreedt en handelt en de informatie sedert 2006 in de kast is blijven liggen en dat "er vandaag nog wat fantasie, subjectieve commentaar en emotionele verwijten" aan toegevoegd worden, laat de verweerder opnieuw gelden dat dit kader niet redelijkerwijs valt in te zien welk belang de verzoekende partij zou kunnen laten gelden bij haar argumentatie.

Het kan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie hoe dan ook niet ernstig ten kwade worden geduid dat niet over één nacht ijs gegaan wordt bij het beëindiging van het verblijfsrecht van een familielid van een Unieburger, doch dat integendeel op gedegen wijze wordt nagegaan of er daadwerkelijk sprake is van een werkelijke, voldoende ernstige én actuele dreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Eén en ander klemmt des te meer nu artikel 22 en 23 van de Vreemdelingenwet pas werden ingevoerd bij de Wet van 24.02.2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken.

Verweerder besluit dat, indien de Staatsveiligheid in rapporten uit 2020 en 2021 vaststelt dat de verzoekende partij een prominente rol speelt binnen een gewelddadige beweging, dewelke bovendien ook in België propaganda verspreidt voor de oprichting van een Islamitische Staat, allerm minst kennelijk onredelijk wordt besloten tot de beëindiging van het verblijf om dwingende en wel degelijk actuele redenen van nationale veiligheid. Ook wat de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel betreft, laat verweerder gelden dat de kritiek van de verzoekende partij niet ernstig is. De verweerder laat nogmaals gelden dat de Staatssecretaris zich wel degelijk mocht baseren op de inlichtingen die de VSSE hem verschaftte. Meer nog, uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk de Staatssecretaris, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, rekening heeft gehouden met alle elementen die zich in het dossier bevinden, inclusief met de duur van het verblijf, de leeftijd, de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in België en de mate waarin de verzoekende partij bindingen heeft met haar land van herkomst conform art. 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing luidt als volgt: (..)

Zodoende kan de verzoekende partij niet voorhouden dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening gehouden heeft met alle actuele stukken in het administratief dossier. De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie oordeelde dus allerm minst kennelijk onredelijk, zonder miskennis van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel het verblijfsrecht van de verzoekende partij in te trekken met daarbij een bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod gedurende de 10 jaar. De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

Het derde middel kan evenmin worden aangenomen."

3.3. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van

de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het bestuur de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

3.5. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht wordt beoordeeld in het licht van de artikelen 22 en 23 van de vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing tot beëindiging van verblijf werd genomen.

3.6. Artikel 22, §1, 3° van de vreemdelingenwet, waarnaar in de beslissing tot beëindiging van verblijf wordt verwezen, luidt als volgt:

“De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid:

(..)

3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.

(..)”

In artikel 23 van de vreemdelingenwet worden aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf, zoals bedoeld in het hierboven weergegeven wetsartikel, volgende vereisten gesteld:

“§ 1.

De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2.

Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

Zoals blijkt uit artikel 23 van de vreemdelingenwet, moet geval per geval een individueel onderzoek worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid, het actueel karakter en de ernst van de bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving die zou uitgaan van de vreemdeling van wie men het verblijf wenst te beëindigen. Bij dat onderzoek moeten eventuele veroordelingen uit het verleden in overweging worden genomen, maar het onderzoek moet ook betrekking hebben op het huidige gedrag van de betrokkene en op het voorzienbare gevaar dat uit dat gedrag voortvloeit. De omstandigheid dat de wetgever de bedoeling heeft gehad af te zien van de vroegere praktijk, volgens welke het enkel in geval van een strafrechtelijke veroordeling of bij betrapping op heterdaad mogelijk was een einde te maken aan het verblijf van een legaal op het grondgebied verblijvende vreemdeling, betekent niet dat de bevoegde overheid zich op andere dan bewezen en geobjectiveerde feiten zou mogen baseren. In zoverre daarin wordt verwezen naar het *“persoonlijk gedrag”* van de betrokkene, dat het enige element is op basis waarvan de beslissing tot beëindiging van het verblijf om een reden of om een ernstige reden van openbare orde of nationale veiligheid kan worden genomen, wordt bij artikel 23, §1 van de vreemdelingenwet de verplichting opgelegd dat de overheid een individueel onderzoek uitvoert en haar beslissing motiveert onder verwijzing naar door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen (cf. GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019, randnummers B.19.3 en B.19.4).

3.7. In de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf wordt gesteld dat *“[u]it uw administratief dossier [...] elementen van nationale veiligheid [blijken] die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving”*. Deze elementen worden aangewend om het recht op verblijf van de verzoekende partij te beëindigen, om haar te bevelen het grondgebied te verlaten zonder termijn voor vrijwillig vertrek en om haar een inreisverbod met een geldigheidsduur van tien jaar op te leggen.

3.8. In de eerste plaats rijst de vraag wat dient te worden begrepen onder de notie “*ernstige redenen van nationale veiligheid*” uit artikel 22, §1 van de vreemdelingenwet aangezien deze notie in de wet niet nader wordt gedefinieerd. In de parlementaire voorbereidingen van de wet van 24 februari 2017 wordt voor de interpretatie van de begrippen “*openbare orde*” en “*nationale veiligheid*” teruggesproken naar de rechtspraak van het Hof van Justitie: “(...) Zoals hierboven vermeld, houdt het begrip “*redenen van openbare orde of nationale veiligheid*” het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, waarbij dit belang moet worden begrepen als ook de binnenlandse en buitenlandse veiligheid van de Staat omvattend (arrest P.I., 22 mei 2012, C 348/09, EU:C:2012:300, punt 34; arrest J.N., 15 februari 2016, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punt 67)” (Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, *Parl.St.* Kamer, 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 23).

De Raad stelt vast dat de begrippen “*nationale veiligheid*” en “*openbare veiligheid*” volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie dezelfde lading dekken (zie HvJ 15 februari 2016, C-601/15PPU (GK), J.N./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, §66 en HvJ 23 november 2010, C-145/09 (GK), Tsakouridis, § 44). Het Hof heeft uitgelegd dat het begrip “*nationale veiligheid*” zowel slaat op de interne als op de externe veiligheid van een lidstaat (HvJ, 26 oktober 1999, C-273/97, Angela Maria Sirdar/The Army Board en Secretary of State for Defence, §18). Dit omvat zowel de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen en geldt eveneens voor gevallen waarin een derdelander behoort tot een vereniging die steun verleent aan het internationale terrorisme, of een dergelijke vereniging steunt (cf. HvJ 24 juni 2015, C-373/13, H.T./Land Baden-Württemberg, §§ 78 en 80). Terrorismen, en de bestrijding ervan, ressorteren onder het begrip “*nationale veiligheid*” (cf. HvJ 26 november 2002, C-100/01, *Ministre de l'Intérieur/Aitor Oteiza Olazabal*, §§ 12 en 35; HvJ 13 september 2016, C-304/14, C.S., §39).

Vervolgens dient te worden ingegaan op de vereiste graad van ernst van de dreiging die van een vreemdeling uitgaat. Terwijl artikel 21 van de vreemdelingenwet een beëindiging van het verblijf mogelijk maakt “*om redenen van openbare orde of nationale veiligheid*”, vereist een beëindiging van het verblijf in de gevallen voorzien in artikel 22, §1 van de vreemdelingenwet “*ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid*”. In de parlementaire voorbereidingen worden deze onderscheiden drempels verduidelijkt als volgt: “*De “ernstige redenen” vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen, en de “dwingende redenen” vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip “ernstige redenen” breder is dan het begrip “dwingende redenen” (arrest P.I., 22 mei 2012, C- 348/09, EU:C:2012:300, punt 19, en vermelde rechtspraak). [...] Wanneer zij overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, moet de bevoegde overheid dus, geval per geval, nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen. Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de modus operandi, enzovoort. Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C- 373/13, ECLI:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708; arrest Calfa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C:1999:6; arrest Orfanopoulos en Oliveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004:262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aladzov, 17 november 2011, C-434/10, EU:C:2011:750), dekken. Toch dient erop gewezen dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”. Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst*

hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd. In het licht van de bovenvermelde arresten kunnen daarentegen de feiten die toelaten te besluiten tot het bestaan van “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” ook heel goed vallen, in bijzonder ernstige omstandigheden, onder het begrip “dwingende redenen van nationale veiligheid. Het feit bijvoorbeeld een persoon toevallig of bij een passionele misdaad te hebben gedood zal niet op dezelfde manier worden bekeken als een moord die perfect georkestreerd is of in bende is gepleegd of deel uitmaakt van een serie moorden. Zo zal ook het bezit van drugs voor persoonlijk gebruik een heel ander karakter hebben dan het vervoeren van drugs in het kader van een georganiseerde drugshandel in een stad of op internationale schaal. [...]” (Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, *Parl.St. Kamer*, 2016- 2017, DOC 54 2215/001, p. 23-25).

Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de toepassing van artikel 22, §1 van de vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen.

3.9. In de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf wordt, om te onderbouwen dat de verzoekende partij een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid, de informatie uit de nota's van de VSSE van 27 juli 2021 en 3 november 2020 aangewend en wel als volgt:

“Op 27/07/2021 stelde de Veiligheid van de staat (VSSE) een nota op (vrije vertaling) gezien u sinds 2006 bij hun dienst gekend bent in het kader van een wettelijke bevoegdheid inzake extremisme. Destijds kwam u voor in de ledenlijst van de VZW El Gazali, het Belgische hoofdcentrum van de Turkse Hezbollah. Daarnaast maakte u, naast de functies die u bekleedde voor de Turkse Hezbollah op Europees niveau, deel uit van het bestuur van de El Gazalli moskee van 2010 tot 2015, wat een overtuigend niveau van verantwoordelijkheden voor de beweging aantoonde. Heden bent u nog steeds betrokken bij commerciële activiteiten waarbij Hezbollah-activisten betrokken zijn. Omwille van deze elementen beschouwt de VSSE u als een organisator van de Turkse Hezbollah, op zijn minst voor België. De VSSE duidt met deze term de personen aan die steun bieden aan extremistische activiteiten door middel van een logistieke, financiële of technische steun of door het ter beschikking stellen van een netwerk van contacten. U ging de voorbije jaren frequent naar Turkije namelijk in 2018, 2020 en 2021.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat (vrije vertaling) de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, foltering) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd “Shidleri Anma” genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen “jihad” en sharia, voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering.”

Op basis van voormelde motieven besluit de staatssecretaris tot het bestaan van elementen omtrent de nationale veiligheid die aantonen dat de verzoekende partij een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

3.10. In de nota van de VSSE van 27 juli 2021 wordt het volgende gesteld:

“La Sûreté de l'état fait suite à votre demande concernant la personne reprise sous rubrique.

H.D. (...) (°10/08/1980, Karakocan) est connu de notre service depuis 2006 dans le cadre de ses compétences légales en matière d'extrémisme. A cette époque, l'intéressé est listé parmi les membres de l'asbl El Gazali, le principal centre belge du Hezbollah turc (HT).

De plus, outre des fonctions occupées pour le HT au niveau européen, D. (...) a fait partie des administrateurs de la mosquée El Gazali de 2010 à 2015, ce qui démontre un niveau probant de responsabilités exercées pour le mouvement.

Actuellement, l'intéressé est toujours occupé dans des activités commerciales, impliquant des activistes du Hezbollah turc.

Dès lors, au vu de ces éléments, notre service considère H.D. (...) comme un organisateur du Hezbollah turc, au moins pour la Belgique.

Par ailleurs, veuillez noter que D. (...), bénéficiaire d'un visa humanitaire, se rend néanmoins fréquemment en Turquie – ces dernières années, en 2018, 2020 et 2021.

(...) »

In de nota van de VSSE van 3 november 2020, die betrekking heeft op “le mouvement Hezbollah turc” wordt het volgende gesteld:

“1. La Sûreté de l'État fait suite à nos précédents notes, ainsi qu'à votre demande concernant le groupe extrémiste turc Hisbullah (Hezbollah turc – HT), notamment quant à son rapport à la violence et à la menace qu'il présente pour la Belgique.

2. De manière générale, eu égard au passé très violent – et bien documenté – du mouvement, les membres et activistes du Hezbollah turc ont tendance à présenter les diverses associations issues de leur mouvance (Huda-Par, Mustazaf-Der, Ihya Der, Peygamber Sevdalilari Platformu) comme des “associations religieuses”, obligées d'exister dans la clandestinité en raison des persécutions du camp laïc en Turquie.

La réalité est pourtant bien différente: le mouvement, en raison de la nature de ses activités relevant clairement d'un groupe terroriste, s'est vu légalement contraint de cesser toute activité, et ses membres ont été emprisonnés. Ceux qui ne l'ont pas été ont donc créé de nouvelles associations, plus respectables en apparence. Ces associations ont pu former une nouvelle vitrine pour le mouvement, en insistant sur leur piété et leur utilité sociale. En effet, elles se sont souvent constituées comme des organisations actives dans les champs humanitaires et caritatifs (aide aux orphelins, aide aux victimes du PKK, aides aux veuves des “martyrs”, distribution de vivres pendant le Ramadan, etc.).

C'est aussi le cas pour les membres du HT qui sollicitent la protection de la Belgique, sont citoyens ou résidents belges.

3. Il s'agit aussi d'un changement radical dans la stratégie du mouvement: en créant un parti politique (Huda-Par) visiblement respectueux des règles démocratiques, ses responsables ont fait du mouvement un interlocuteur représentatif des Kurdes qui souhaitent exprimer leur religiosité. C'est du moins ainsi que se présente le parti, qui affirme vouloir réconcilier la pratique de l'islam en “démocratie” avec un discours “positif” sur la charia, en insistant sur la volonté de représenter les Kurdes – mais pas comme un parti séparatiste – et sur sa kurdité.

4. En fait, ce parti politique et ces associations visent surtout à restaurer l'image dégradée du mouvement, fortement entachée par la découverte des exactions commises par le groupe durant les années où il a appliqué sa doctrine de la violence. La large médiatisation de ces exactions (maisons de tortures, enregistrements d'interrogatoires extrêmement brutaux, fosses communes) avait alors complètement décrédité complètement l'action du mouvement et ses objectifs.

La parti se présente désormais comme le meilleur représentant des Kurdes, par exemple en dénonçant la réalité que vivent les Kurdes (en termes de discriminations, d'inégalités, d'identité, etc.).

Ces différentes initiatives peuvent donc être considérées comme une stratégie de réhabilitation du mouvement.

Il s'agit aussi d'un repositionnement sur l'échiquier politique turc, qui lui permet de faire barrage au PKK. Cette opposition au PKK est particulièrement visible lors des campagnes électorales et lors des célébrations annuelles du Kutlu Dogum. Et précisément, ces diverses séquences donnent régulièrement lieu à des scènes d'attaques et d'agressions envers le camp adverse (qui se concluent à chaque fois avec des morts), qui démontrent que le mouvement HT et ses entités satellites n'ont jamais abandonné cette doctrine de la violence.

5. Cette doctrine de la violence est partie intégrante de la matrice idéologique du mouvement. Dès ses débuts, partant du double constat que la pratique religieuse libre est désormais interdite (fermetures des medresse et des tekke, arrestations des molla et des sheyh) et que l'identité musulmane kurde est en danger et durement réprimée, les fondateurs du Hizbullah (les dirigeants de la faction Ilim) font le choix de la violence. Ils décident alors de structurer de leur mouvement en organisation clandestine, à la

manière des Frères Musulmans. Leur exemple est alors celui de la Révolution iranienne, et plusieurs cadres du mouvement partent suivre une formation en Iran.

6. En Belgique, cette doctrine de la violence est perceptible selon trois facteurs:

- les membres du Hizbollah réfugiés en Belgique sse sont systématiquement présentés aux autorités belges comme des victimes des persécutions parce que Kurdes, ou parce que Kurdes et musulmans pratiquants. Pourtant nos informations indiquent que, dans leur grande majorité, ils ont participé à la guérilla violente du mouvement. L'intention est ici clairement de dissimuler la nature de leur activités originelles.

- les centres et événements du mouvement ont plusieurs fois été le théâtre de prêches violents prononcés par les responsables religieux du mouvement. Ceux-ci ont appelé au jihad, notamment en réaction à l'actualité internationale (la situation en Syrie, l'attaque à Christchurch). Le mouvement a donc démontré, ici en Belgique, qu'il défendait le recours à la violence.

- le passé violent ne fait l'objet d'aucune remise en question; au contraire, il est minimisé, glorifié ou excusé. Les membres et responsables décédés sont appelés "sehid" (martyrs).

7. Ainsi, en rapport avec cette glorification de la figure du martyr, vous trouverez en annexe un long post sur Facebook, publié par un responsable actuel du Hezbollah turc en Belgique, I.S. (...) (annexe 1).

Outre la posture victimaire, la publication se veut une dénonciation des crimes du régime kémaliste commis contre les musulmans au nom de la laïcité. Tout le long de ce plaidoyer, ce post se réfère également au leader du HT. H.V. (...), comme un guide et un martyr.

Pour rappel, H.V. (...) est à l'origine de la dérive ultra-violente du mouvement, et notamment de la doctrine "une victime (dans les rangs du Hezbollah turc) doit être payée trois fois (trois autres victimes doivent être faites chez le PKK)".

8. En outre, en février 2020, à la mosquée El Gazalli, le Hizbullah a organisé un événement à la gloire des martyrs. L'événement se nomme "Sehidleri Anma" (la commémoration des martyrs). Sur la photo illustrant l'événement (annexe 2), outre des membres du HT tués lors d'affrontements avec le PKK, on aperçoit:

- C.B., leader tchéchène

- H.A.B.(...) et S.Q. (...), les idéologues des Frères Musulmans, dont le HT tire sa légitimation intellectuelle du combat armé (jihad)

- trois responsables du groupe terroriste palestinien Hamas, dont son fondateur, le Sheikh A.Y. (...). Les deux autres sont des responsables de l'aile militaire du Hamas.

- A.Q.M. (...); le chef du Jamaat-i islami au Bangladesh, condamné à mort en 2013 pour crimes de guerre et crimes contre l'humanité.

- A.I. (...), ancien président bosniaque, mais surtout un idéologue (pan-)islamiste et un antisémite notoire, considéré comme proche des Frères Musulmans.

Il apparaît clairement que l'idéologie de ce mouvement est toujours concentrée sur les notions de 'jihad' et de 'charia', conditions nécessaires à l'établissement d'un authentique État islamique en Turquie, ce qui constitue l'objectif ultime du groupe.

9. L'une des conséquences quant aux risques liés à la diffusion de cette propaganda a trait aux activités mises en place pour les jeunes du mouvement: école coranique pour enfants, camps d'été, encadrement par les principaux leaders du mouvement et leur famille. Ces activités peuvent s'apparenter à de l'endoctrinement organisé, d'autant plus dangereux qu'il vise un public jeune, en positif difficile pour contredire les propagandistes qui diffusent de tels messages.

10. En conclusion, notre service souhaite attirer votre attention sur les points suivantes:

- °Le Hezbollah turc tend à minimiser, voire totalement nier, les faits criminels graves (meutres, enlèvements, tortures) pour lesquels ses membres ont pourtant été condamnés par la justice.

- °Plus généralement, le Hezbollah turc n'a jamais renié la violence dont il a usé avec force dans ses années les plus actives.

- ° De même, en Turquie, les actes de violence commis de nos jours au nom du HUDA-PAR ou par les membres d'autres entités affiliées au mouvement (Mustazaf-Der, Ihya-Der) sont présentés comme des actes de résistance par rapport aux militants du HDP.

- ° En Belgique, le mouvement s'aligne totalement sur les conceptions de ces entités, et continue à user d'une rhétorique belliqueuse en plusieurs circonstances.

- °Ainsi, à l'occasion de certains événements, des appels solennels au jihad ont été prononcés au sein du lieu de culte du mouvement."

De Raad stelt vast dat noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier, noch uit de nota met opmerkingen blijkt dat de verwerende partij nog over andere stukken betreffende de verzoekende partij beschikt dan voormelde nota's van de VSSE en de bijlagen waarnaar wordt verwezen in de nota van 3 november 2020. Er blijkt nergens uit dat de verwerende partij voor het

nemen van bestreden beslissing beschikte over bijkomende, al dan niet geclassificeerde, informatie aangaande de gedragingen van de verzoekende partij.

3.11. De verzoekende partij betoogt in essentie dat de bestreden beslissing niet is gebaseerd op duidelijke concrete bewijzen die de motieven van de verwerende partij zouden staven. De nota's van de VSSE tonen volgens haar niet concreet aan dat en op welke wijze, waar en waarom zij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

3.12. De Raad stelt vast dat de vaststelling in de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf dat de verzoekende partij een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid duidelijk enkel steunt op de nota's van de VSSE. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij op dat zij vermocht te steunen op deze rapporten van gespecialiseerde instanties en dat zij er niet toe is gehouden om zelf een bijkomend onderzoek te voeren naar concrete uitspraken of gedragingen van de verzoekende partij. Volgens de verwerende partij stelde de VSSE – die een gespecialiseerde instantie betreft – immers op ondubbelzinnige wijze vast dat er een ernstige, actuele en reële bedreiging uitgaat van de verzoekende partij.

3.13. De Raad stelt vast dat de verwerende partij de nota's van de VSSE kan betrekken bij haar beoordeling van het ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat. Dit impliceert evenwel niet dat zij kan voorbijgaan aan de verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen en geobjectiveerde handelingen.

De Raad herhaalt dat de toepassing van artikel 22, §1 van de vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen.

3.14. De Raad kan enkel, samen met de verzoekende partij, vaststellen dat er geen concrete (actuele) feiten worden aangehaald in de nota's van de VSSE, noch in de bestreden beslissing die betreffende de vastgestelde bedreiging voor de Belgische samenleving die van de verzoekende partij zou uitgaan, volledig is gebaseerd op voormelde nota's. Ook uit de nota met opmerkingen blijken deze geenszins. Het louter stellen dat in de bestreden beslissing op zeer omstandige wijze wordt toegelicht om welke redenen ten aanzien van de verzoekende partij ernstige redenen van nationale veiligheid worden weerhouden waarna de motieven worden herhaald, het gegeven dat in de nota's van de VSSE wordt vastgesteld dat de verzoekende partij in het verleden voorkwam op de ledenlijst van de vzw El Gazali en zij, naast de functies die zij bekleedde voor de Turkse Hezbollah op Europees niveau ook deel uitmaakte van het bestuur van de El Gazali-moskee van 2010 tot 2015, alsook dat zij heden nog steeds is betrokken bij commerciële activiteiten waarbij Hezbollah-activisten zijn betrokken, zij als organisator wordt gezien van de Turkse Hezbollah en het gegeven dat in de nota's van de VSSE daarnaast een uiteenzetting wordt gegeven over de beweging Turkse Hezbollah alsook de stelling van de verwerende partij dat aldus op gedegen wijze is overwogen dat uit de nota's van de VSSE blijkt dat de verzoekende partij een belangrijke rol speelt in een beweging, waarna opnieuw de eigenschappen van de Turkse Hezbollah worden benadrukt, volstaan in casu geenszins.

Door te benadrukken dat zij gebruik maakte van gespecialiseerde verslaggeving, slaagt de verwerende partij er evenmin in aan te tonen dat de rapporten die zij aanwendt voldoende concrete en bewezen feiten bevatten. Nergens wordt een concrete factuele basis toegelicht of bewijs voorgelegd, zoals de verzoekende partij ook aangeeft.

Uit de nota van 27 juli 2021 van de VSSE blijkt vooreerst dat verzoekende partij in het verleden op de ledenlijst van de vzw El Gazali voorkwam alsook dat zij in het verleden functies bekleedde voor de Turkse Hezbollah op Europees niveau en deel uitmaakte van het bestuur van de El Gazali-moskee van 2010 tot 2015. De Raad stelt evenwel vast dat uit deze loutere vaststellingen aangaande het verleden alleszins niet blijkt dat verzoekende partij thans door haar gedrag kan worden beschouwd als een ernstig gevaar voor de nationale veiligheid. Indien het ernstig gevaar voor de nationale veiligheid dat uitgaat van het gedrag van verzoekende partij evenwel verder moet blijken uit de stelling *“Heden bent u nog steeds betrokken bij commerciële activiteiten waarbij Hezbollah-activisten betrokken zijn”*, dan stelt de Raad echter samen met verzoekende partij vast dat nergens een concrete factuele basis wordt toegelicht voor deze stelling. Dit klemmt des te meer nu in de nota van de VSSE wordt gesteld dat verzoekende partij wordt beschouwd als organisator van de Turkse Hezbollah, hetgeen verder onder voetnoot 3 in de nota wordt

gedefinieerd als een persoon die steun biedt aan extremistische activiteiten door middel van logistieke, financiële of technische steun of door het ter beschikking stellen van een netwerk van contacten. Precies gelet op deze omschrijving van het profiel van een organisator en de verwijzing naar verzoekers betrokkenheid bij commerciële activiteiten kan in casu in alle redelijkheid worden verwacht dat die betrokkenheid wordt toegelicht aan de hand van concrete vaststellingen, quod non. De stelling in de nota met opmerkingen dat het duidelijk is dat verzoekende partij een *“prominente rol speelt binnen een gewelddadige beweging, dewelke bovendien ook in België propaganda verspreidt voor de oprichting van een Islamitische Staat”* kan, gelet op het ontbreken van een concrete factuele basis, niet overtuigen.

Ook waar de verwerende partij erop wijst dat de verzoekende partij *“de voorbije jaren frequent naar Turkije (ging) namelijk in 2018, 2020 en 2021”* maakt zij niet met concrete gegevens aannemelijk waarom deze vaststelling leidt tot het besluit dat verzoekende partij door haar gedrag een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid, dit te meer in het licht van de bespreking hoger waaruit is gebleken dat een concrete factuele basis voor de stelling dat verzoekende partij door haar gedrag wordt beschouwd als een ernstig gevaar voor de nationale veiligheid ontbreekt.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorts voorhoudt, vraagt de verzoekende partij de Raad geenszins om een feitelijke herbeoordeling te maken van de nota's van de VSSE maar wijst zij op een onzorgvuldige feitenvinding door de staatssecretaris, hetgeen impliceert dat de Raad moet nagaan of de verwerende partij op basis van de gegevens waarover zij beschikt op zorgvuldige wijze tot het besluit is gekomen dat de verzoekende partij door haar gedrag een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. Verder betoogt de verzoekende partij terecht dat omwille van het gebrek aan een concrete factuele basis zij niet in staat wordt gesteld om zich hiertegen terdege te verdedigen.

3.15. De verzoekende partij kan, gelet op de bespreking hoger, worden gevolgd waar zij stelt dat de nota's van de VSSE geen concreet en afdoend bewijs zijn om een einde te maken aan haar verblijf in de zin van artikel 22, §1 en artikel 23 van de vreemdelingenwet, dat in de bestreden beslissing geen enkel concreet bewijs wordt voorgelegd van haar persoonlijk gedrag en geen bewijs dat haar gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging is voor een fundamenteel belang van de samenleving. De verwerende partij heeft geen door de verzoekende partij gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen verzameld waarop een beslissing tot beëindiging van het verblijf kan worden gesteund (cf. GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019). De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf getuigt niet van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding.

3.16. Een schending van de materiële motiveringsplicht juncto het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van het verblijf.

De overige middelen(onderdelen) worden thans niet verder onderzocht aangezien de eventuele gegrondheid ervan onmogelijk aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf.

3.17. Een vernietiging brengt de zaken weer in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden (*“status quo ante”*) (RvS 29 augustus 2012, nr. 220.489), waardoor de verzoekende partij thans weer een recht op verblijf geniet, hetgeen niet verenigbaar is met de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, noch met het opleggen van een inreisverbod als accessorium van dit bevel. Bijgevolg dienen deze volgbeslissingen, die in dezelfde akte aan de verzoekende partij ter kennis werden gebracht, eveneens te worden vernietigd.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 december 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER